

Foto: www.pixsell.hr

**REPORTERI
CROEXPRESSA
U DAVORU,
RODNOM SELU
IVICE OLIĆA**

str. 4. -8.

Ponosni smo na našeg Ivicu nogometnog kralja Bavorske

**Autohaus
MAX**
HAMBURG
www.autohaus-max-hamburg.de

HKZ SINDELFINGEN
Obilježili 40.
obljetnicu
postojanja
str. 10. -13.

POLIKLINIKA SVJETLOST
Poliklinika u koju
dolaze i pacijenti
iz inozemstva
str. 16. -19.

Piše
MARINA STOJAK

Poštovani čitatelji,
Ovo je već peto izdanje CroExpressa, rezultati govore za sebe, a ti rezultati produkt su vašeg rada s nama, dragi čitatelji. Pogledajte, i u ovom broju mnogo je informacija o tome što se dogodilo u posljednjih mjesec dana, ali i s najavama što planiramo učiniti dalje. Mnogo je ideja, ali svaka ideja nije poduzetnički poduhvat, izgleda CroExpress se dogodio baš u pravo vrijeme i ima izledne šanse za ulazak među najbolje i najčitnije novine izvan granica Republike Hrvatske. CroExpress je u prva četiri broja dobio odlične ocjene i pohvale, puno nam znače vaša priznanja i kritike koje su većinom bile konstruktivne i korisne. Od samog početka smo se držali dobro, zahvaljujući i našim sponzorima i oglašivačima. Pronalazimo odgovore na vaša pitanja, novi je koncept s kojim počinjemo već od idućeg broja. Postavite pitanja liječnicima, gospodarstvenicima, političarima... Javljajte nam informacije o sebi, udrugama, sportskim klubovima, događanjima u vašim sredinama. Želimo održati kontakte među Hrvatima svih generacija u iseljeništvu, jer se iz takve povezanosti rađaju ideje. Zbog toga gradimo CroExpress prema vašim željama.

Izdavač:
CroExpress

Redakcija:
Isernhagener Str. 6
30161 Hannover
Tel +49 (0) 511 - 336 46 87
Fax +49 (0) 511 - 353 01 78

Glavna urednica:
Marina Stojak
marinastojak@gmail.com

Mobile:
+49 (0) 172 - 515 23 27

Suradnici:
Sonja Breljak, dopisnica
Slobodne Dalmacije
Željko Cerić,
Dragana Gavran
Besplatan primjerak
Naklada: 10.000
Tisak: Mjesečnik

CroExpress na svakom mjestu gdje se okuplja hrvatsko iseljeničtvo

Poštovana gospodo Stojak,
Samostalna služba za Hrvate u inozemstvu i kulturu Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija Republike Hrvatske zaprimila je digitalno izdanje Vašeg časopisa CroExpress za mjesec ožujak. Časopis na poseban način obrađuje problematiku i događanja unutar hrvatskih zajednica u Njemačkoj, Austriji i Švicarskoj. Posebno cijenimo Vaš trud koji ulažete u uređenje Vašeg časopisa, koji svojim sadržajem obiluje korisnim informacijama o događanjima u matičnoj domovini a od velikog su značaja za Hrvate u gore navedenim prijateljskim zemljama a i šire... Veselimo se svakoj budućoj suradnji, a posebno kada su u pitanju opći interesi hrvatskog naroda. Želimo Vama i Vašim suradnicima puno uspjeha u daljnjem radu i posebno čestitamo na zavidnom dizajnu Vašeg časopisa koji će zasigurno plijeniti pozornost čitatelja.

S poštovanjem, Petar Barišić,
načelnik Službe Samostalna služba za Hrvate u inozemstvu i kulturu
MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA I EUROPSKIH INTEGRACIJA RH

Poštovana gospodo Stojak,

primite moje čestitke na iznimno kvalitetnom i uspješnom listu, te Vam od srca zahvaljujem što pratite sajmove u organizaciji Hrvatske gospodarske komore. Nadajući se daljnjim i uspješnoj suradnji, srdačno Vas pozdravljam.

S poštovanjem,

Milica Rakuša Martulaš
direktorica Sektora

Poštovana urednice!

Hvala Vam na trudu koji ulažete u uređenje i distribuiranje mjesečnika za iseljene Hrvate u Njemačkoj, Austriji i Švicarskoj, CroExpress. Posebno Vam hvala što velik dio prostora posvećujete vjerskim događajima (u prošlom broju o vlč. Zlatku Sudcu, a u uskrsnom o Međugorju). Očito je da onaj tko vjeruje u Isusa Krista iz vjere crpi pouke i usmjerenja ne samo za vlastiti život, nego i za život drugih, pa je stoga nemoguće svoju vjeru ograničiti samo na privatnu sferu. Drago mi je da to načelo primjenjujete u Vašem mjesečniku, kojega naši vjernici veoma rado čitaju. Pozivate nas da Vam se javljamo o događajima u našim sredinama. Odazivljući se tom poticaju, obavještavam Vas da ćemo u skupijji Rottenburg – Stuttgart (uz godinu svećenika), u subotu, 03. srpnja 2010. godine u Balingenu održati susret hrvatskih žena s temom: „Žena – odgojiteljica za duhovna zvanja“. Uz svetu misu predavanje će održati časna sestra Marija Pehar iz Zagreba. Održat će se i prigodni zabavni program. Na njemu će se, očekujemo, okupiti oko 500 žena.

Svako Vam dobro i sretan nastavak uskrsovanja, fra Ivan Gavran, u ime Koordinacijskog odbora.

Poštovana gospodo Stojak,

jako sam impresioniran CROEXPRESS-om, čitam ga na internetu. Informaciju sam dobio od fra Ivana iz naše katoličke misije u Nagoldu (BW). Način na koje je internetsko izdanje formirano (tehnika). Super!!! Bilo mi je jako drago da je Vaš suradnik/kolumnist napisao komentar o knjizi na njemačkom jeziku čija je tema bila Hrvatska...

Ta mi je knjiga jako podigla „tlak“ i stalno sam mislio, pa zar nema nikog tko bi dao svoje mišljenje.

I eto hvala Bogu u CROEXPRESS-u se ostvarila moja nada.

Zelim Vama i Vašim suradnicima puno uspjeha u radu.

Srdačan pozdrav
Josip Vodušek

Najbolje mjesto za oglašavanje

PROŠIRIMO ZELENE POVRŠINE.

Karlovačko
PIVO-BEER
STOLJETNA TRADICIJA

UŽIVAJ U KARLOVAČKOM ODGOVORNO
WWW.KARLOVACKO.HR

TRIVO - IMPORT
Einzelhandel - Großhandel

Flottenstr. 57
D-13407 Berlin-Reinickendorf
Tel. +49 (0)30 417 18 551
Tel. +49 (0)30 417 18 552
Fax. +49 (0)30 417 20 366
www.trivo-import.de

KWS
KLARIC WEIN SCHNAPSE SPEZIALITÄTEN

KLARIĆ K-W-S
Kasernstraße 80
A-8041 Graz
Tel. +43 (0)664 99 52 992
www.k-w-s.at

Maestral

Maestral AG
Giesenstrasse 11
CH-8953 Dietikon/ Zürich
Tel. +41 (0)44 743 82 00
Fax. +41 (0)44 743 82 01
www.maestral.ch

Iviča Olić

**Kako je selo
Davor postalo
nogometna
metropola**

Vlado Boban

novinar Nove Tv

Foto: www.pixsell.hr

Bolje sam se osjećao tu noć nego Hugo Loris, ali par sati kasnije osvanuo sam u stihovima poznate kantautorice Vesne Pisarović "Jutro donosi kraj.."

Ogriješio se fiksni telefon. Devet ujutro. "Slušaj, Bobane...snimatelj po tebe dolazi idete u Davor. Čeka tamo brat od Olića, rekli smo im da dolazite."

"Ali ja sam slo..."

"Tko je vidio biti slobodan u srijedu...povadi krmelje iz očiju i kreni", I meni je bilo drago urednice.

I tako jedem ja mortadalu ujutro, jede ona mene...a je mi prisjeo taj Olić ujutro. Noć prije sam skoro

pucao iz Kalašnjikova od sreće, a sad bi se najradije sam napunio olovom.

"Sine nije kraj svijeta, misli na čobanac...dobri Slavonci će ga sigurno spravit' za novinare", majka je davala podstreh. I zaista, čobanac se činio kao svjetlo na kraju tunela.

Shvatili smo da je taj najljepši bučkuriš od nekoliko vrsta mesa naš motor zamašnjak, i Olićev naravno. I da nas on, njegovo veličanstvo čobanac, čeka... tamo na onokraj Nove Gradiške u ovecem, pitoresknom selu Davoru.

Sve je odjednom bilo ružičasto. I meni i snimatelju. Vozili smo i mislili na čobanac. On je maštao i o desertu roštilju i kulenu, ali ja sam spuštao tenzije njegovog želuca u ravnotežu.

“Ne budi nagao, prvo posao Deane...moramo istrest priču za Dnevnik.”

Povjetarac, sunce, autocesta i na liniji kolegica koja ide s Olom radit ekskluzivan intervju u Munchen odmah jutro poslije. Mene je u tom “eci peci pec” onih koji odlučuju, spopala ipak glavna nagrada. U Munchenu - nema pravog čobanca.

Rijetko me posao odveze u Slavoniju. Kukuruz, kombajn, pšenica - letargija za ove mlade oči.

Nakon sat i pol vožnje...“Širok, šor ledina... Sava...Davor.”

“Mi smo u krčmi, tu u centru preko puta crkve...ne možete promašiti.”, na vezi je bio Olin brat Marin.

Kao Šiljo i onaj Tom (protivnik od Jerrya) otvorili smo prozore u autu i zavodili se okusom...čobanca. Ali stop!

Nema barikada, nigdje policije, vojske, rat je završio a zaustavljaju nas na ulazu u Davor.

Njih dvojica su bila kao nastavak onih stihova od maloprije...“čuvaj se jedina... seoskih mangupa”.

Kuc, kuc na prozor auta njih dvojica. Ja već držim i putovnicu, i zelenu kartu i 20 eura kao “prođu” za diplomatski imunitet.

“Dobar dan.”

“I vama momci.”, odgovorismo.

“Gdje Vam je oprema?“, upita autoritativno visoki, koštunjavi momak.

“Evo imamo, dodatnu gumu, žmigavci, prva pomoć, lanci, šteka Marlboro... sve imamo”, počeo je nabrajati Dean.

“Meni se čini da vi nemate ništa...”, ošinuo nas je sad drugi pogledom.

“Ljubo...izvadi ih napolje...”, dovikne ovaj prvi.

Nije nam bilo svejedno, či-

nilo se da stvari izmiču kontroli. Šteta što sam prestao s tim Kung Fuom u trećem osnovne mislio sam si u tim trenucima. Izašli smo i postrojili se kao ministranti nasred ceste na ulazu u selo. Provukli su poglede od naših tenisica do glave.

“Mario...daj ovom mršavom (meni) onu s kragnom, a ovom manjem...ma daj mu istu...ovaj je nešto punašniji.”, dobacio je ovom koštunjavom. Pogledali smo se kao na popravnim iz Kemije.

Dolazi tako koštunjavu do nas i baci nam svakom po majicu. A na njoj otisnuta oličeva glava na prsima i na kojoj piše “Uvijek vjerni Ivici i svom Davoru.”

“Bez Olića na prsima se ne dolazi u Davor! Sad tutanj - vidimo se u krčmi čim još koju majicu podjelimo”, nasmijaše se Ljubo i Mario. A ja mislio...ode i dnevnicu na diplomatski imunitet.

Oko 2700 žitelja broji Davor. Mutna Sava, ciglene kuće i djeca u dresovima znate već koga. Naš službeni Focus se povampirio, brzine su se mijenjale same od sebe...lebdio je kroz uličice Davora na mirisima čobanca. Crkva, šljunčano parkiralište i konačno smo dočekali osmjehe olinih prijatelja, rodbine, smještana i lonac. U krčmi kao na dinamovoj pressici, kolege iz svih medija.

“Nemoje samo mene pred kamere, nisam se naspavao. Tu smo bili noćas do tri. Malo smo prilegli kući, i eto nas opet nazad”, pričao nam je umorni i sretni olin brat Marin.

U “gradskoj kavani” svih Davoraca ponosno se šepure na zidovima Olini dresovi. Od 24 - ke iz Marsonije do bayernove 11 - tice.

Zastaneš na trenutak. Prebireš u sebi sjećanja od “Marse

kao Barse”...preko Kranjčeviče i naslova do nogometnih šlagera Lige Prvaka. Pogled u lijevo, kad tamo - vlast ulazi na vrata. Stigli su carinici.

“Hahahaha...a jesmo im ga suknuhli...”, odvalio me rukom po leđima koštunjavi Mario, a Marin nas je odmah nasukao na šank.

“Nećete valjda radit odmah...vid’ ono...svu onu mesinu treba pojest. Daj im pit nešto”, iako smo bili na radnom zadatku gusti sok u tim trenucima nije bio opcija, aparat za kavu još manje. I tako pijuckamo mi a gosti kapaju jedan po jedan iz rovova marmurluka. Kako Oliver Dragović kaže “teška je noć...grub je dan.”

Redove i stolove je zbio jedan telefonski poziv.

“E brate...a ideš ti na utakmicu s nama a? Ma nemoj mi reć...toliki!! aaaaa svi će nas prepoznat na stadionu.

Ajde čujemo se”

“Sjedaj vamo...”, sazvaio je okrugli stol oko sebe Marin.

“Zvao me Ivin menadžer. Radi se ogroman Ivin transparent za Madrid. Sve će nas prekriti”, oduševljen je bio Marin.

Kaklile su se oči davorskih šokaca od uzbuđenja. Sa strane je to izgledalo kao sjednica vlade bez Jadranke. Alen gazda lokala, Mario, Ljubo, Marin, Stanislav...

Ministrima se glavna točka dnevnog reda zove “Davor metropola Španjolske”. Zbog neočekivane potrošnje dinamita iz Oličevih nogu u Ligi Prvaka morali su zbog silnih gostovanja ove sezone donijeti rebalans proračuna za nepredviđena gostovanja.

Ola ih je isti dan podboo u novinama izjavivši da “neće svojim navijačima organizirati charter let za finale da se ne razmaze...”

“Ma kakav charter. Ne tre-

ba nam. Ići ćemo mi i stopom ako treba samo da stignemo do Madrida”, objasnio je plan puta Mario.

“E čoeće’ znaš koliki transparent imamo za Madrid”, kaže nama Marin. Izvadim ja mobitel u tom trenutku i pokazem mu video sa jedne realove utakmice na kojoj sam bio.

“Misliš za ovaj stadion?”, odgovorim mu.

“Uuuu”, unio sam nemir među ministre u tim trenucima.

“E tu ćemo mi bit!”, usklikno je Marin.

Cobanac ulazio u onu fazu “miriši me ali me ne još ne diraj”. Bio je to povod za pitanje davorskim stručnjacima za nutricionizam. Da, stručnjacima! Nije sprdnja - pa ne trči od corn flakesa sedam sekundi na 300 metara.

“Sve taj jede. Šta god staviš pred Ivu...ne bira”, mješao je

Ljubo čobanac a Robert nastavio.

"Ma on ti je ko mi. Legenda. Kao da ne igra u Bayernu nego tu u Posavcu."

Vjerojatno je i Ola kao Asterix skakutao oko lonca dok otac nije dao sa kuhače koji srk...a onda ola u trk.

Trk do terena Posavca. Pr-

vog poglavlja olinog nogometnog bestsellera.

Maleni rumeni Ivica smješi vam se sa slika zidova lokalnog županijskog ligaša.

"Jednom dok je došao iz CSKA imao je mjesec dana slobodno. U tih mjesec dana je odradio 29 treninga", dočarava nam jedan od njegovih prvih trenera Stanislav Stubotić Olin germanski pristup. Stuba je miran lik. Onako Alan Fordovski, progunda uvijek nešto svojim spokojnim glasom dok ministri zasjedaju. Izgledom nalik na Gianlucu Viallija legendarnog talijanskog centarfora.

"Ma nemoj mene pisat da sam ja njegov prvi trener...ima tu još ljudi koji su radili s njim od samih početaka", ovaj kao da nije Hrvat mislim si u tim trenucima - daj busaj se u prsa televizija te snima.

"Bio je još kao klinac odska-

Kako je Ola postao imperator Bavarske

Oni zajedljivi će reći da je previše gledao Toma Hanksa i njegovog Foresta Gumpa, ako i je, vjerojatno je volio i dokumentarce o elementarnim nepogodama. Jer danas se, za

protivničke obrane, pretvorio u jednu od njih...tornado, tsunami šta god. Stoperi koji su ga čuvali dan poslije kad usporavaju utakmicu na dvd – u moraju usporit na "frame po frame" (jedna stotinka) ne bi li uhvatili tragove zločina koje učini njihovim vratarima.

"Nemam tehniku kao Brazilac, pa moram trčati dvostruko više od njih da budem dobar kao i oni", znao je ola izjaviti u medijima. Jean Michel Aulas predsjednik Lyona na njegovu žalost nije pročitao ovu rečenicu nikada. Istko kao što vjerojatno nije ni gledao Olića ni jednom uživo, jer da ga je gledao vjerojatno ga ne bi okarakterizirao "nadčovjekom koji trči ko maratonac", između redaka se isčitavao pokušaj optužbe za doping. Nakon utakmice s Austrijom 2008. Na Euru Eduardo Da Silva je bio sukomentator na jednoj brazilskoj televiziji koja je prenosila naš sraz s domaćinima. Ola je izašao oko 80 – te minute, ali nikada i iz glava brazilskih komentatora.

"Oni nisu vjerovali da postoji napadač koji može toliko trčati, ostali su zapanjeni", kroz smijeh je rekao naš Dudu.

Gušt je danas pisati o Oliću. Jer je taj momak stil. Kad netko potegne sa 25 metara u rašlje a ne možete se sjetiti imena napadača sigurno vam neće past na pamet - Inzaghi. Kad netko predribla petoricu i ušeta se u gol sigurno vam neće past na pamet - Alan Shearer. Ali kada se netko ne može sjetiti napadača pa vas pita..."ma frajer ti ima frizuru ko tasmanijska neman... ne mogu se sad sjetit...ali znam da ih je pretrčao trojicu u 20 metara i poslao im još razglednicu iz 16 – terca prije egzekucije." – e u takvim ćemo pričama portugalskih turista za 20 – tak godina na našoj obali jednoga dana naći - Olu.

"Kad mi gledamo njemačku ligu pa Ola zabije gol pa slavi, pa zavrti prstom...kaže onda Marin – eto to nam je pokazao da okreće rundu. Platit će kad se dođe...haha", otkrio nam je naš carinik Mario anegdota kod slavlja pogotka. Prema ovoj računici, gotovo svaki vikend u Krčmi Davor pijete na olin račun.

Kada je harao sa Zagrebom HNL – om pod Cicinom paskom povezivali su ga s Juventusom, Deportivom, Barcelonom. Tada je bio vodeći strijelac lige sa Sašom Bjelanovićem. Bio sam 17 – godišnji klinac ali se sjećam naslova na drugoj strani novina. "Kluivert strahuje od Aliena iz Kranjčevičeve", naravno bilo je to u posprdnom tonu. I meni se transfer na relaciji Barcelona – Zagreb tada činio kao pobjeda Mucala na Eurosongu. A Olić je osam godina kasnije postao – Alien. Za mnoge druge mlade napadače diljem svijeta. Koje preko novina odijevaju u bayernov dres. Ali imperator bavarske je trenutačno samo jedan. Znaju to i Samuel i Lucio. Pa će tako u Madridu nakon argentinskog tanga i sambe, uvjereni smo, upoznati i - halucinacije od slavonskog kola.

kao. Nismo naravno vjerovali da će baš doći do ovakvih visina ali eto. Bio je tu nekih dvije, tri godine pa je ubrzo prešao u Marsoniju", oslikao nam je početak Ivičine karijere.

Dolje na umjetnom tere-

nu koji je izgrađen od novca odštete od prelaska Ivica u CSKA, pa u HSV, natjeravaju se mali Olići. Po Fifinom zakonu mali postotak od odštete ide i njegovom matičnom klubu kao i svakom ostalom

koji je sudjelovao u njegovom razvoju.

Bili smo kraju s poslom. Ostao je posljednji obračun – želudac je htio u klinč sa žlicom. I pustili smo ga u ring s čobancem.

"Diši, diši...hahaha...", guštao je Marin dok je gledao sedmnu silu kako jede. Jeli smo, i slušali priče starog poštara Mile kako je on zapravo nepotvrđeni vlasnik rekorda za Guinnessa jer je "toliko

njih...poštambiljao". Mile ti vjerujemo, a i Onaj gore uvijek nagradi talentirane, pitaj Olu.

Pojeli smo, potapšali se po leđima i...zreli i debeli, odjaha iz Ivica...Davora.

Gordon Stipičić, menadžer Ivica Olića

Ivica trenutačno vrijedi 18 milijuna eura

Nakon dvije utakmice između FC Bayern iz Münchena i Manchester U. hrvatski reprezentativac Ivica Olić postao je apsolutni junak cijele Njemačke. Olićeva popularnost i cijena na nogometaškom tržištu Europe naglo je porasla poslije dva gola Manchesteru. O Ivicu Oliću razgovarali smo s njegovim menadžerom Gordonom Stipičićem.

Je li, nakon utakmica Bayern i Manchester U., pojačano zanimanje velikih europskih klubova za Ivicu Olića?

- Naravno, nakon prve tekme, dobio sam nekoliko poziva iz europskih klubova. Pozivi su se nakon druge utakmice intenzivirali.

Koji klubovi bi htjeli vidjeti Olića u svojim redovima? - Mnogi klubovi bi htjeli vidjeti Ivicu u svojim redovima. Unatoč tome, ne razmišljamo o toj mogućnosti. Ivica za sada igra za top europski klub koji je, pre-

ma mojem mišljenju, financijski najzdraviji. Osim toga, Bundesliga postaje sve atraktivnija. Kad se igraju utakmice Bundeslige preko vikenda, nijedan stadion nije čak ni poluprazan, svi su puni. Talijanska liga Serie A i španjolska Primera, kao i Premier liga, ne mogu se usporediti i konkurirati Bundesligi. To je činjenično stanje.

Koliko Olić danas vrijedi na tržištu? - U sadašnjoj situaciji, prema pretpostavkama, tržišna vrijednost Ivica Olića iznosi 18 milijuna eura.

Hoće li Olić završiti karijeru u FC Bayernu ili, možda, na Otoku, u Engleskoj ili nekoj drugoj jakoj ligi? - Teško je prognozirati u budućnost, od mjeseca do mjeseca i od dana do dana se uvijek može nešto promijeniti. Činjenica je da se Ivica i njegova obitelj u Münchenu dobro osjećaju, nadalje, Ivica Olić je u Njemačkoj stekao status

miljenika publike, igrajući za Bayern. Zbog toga ne razmišlja o prelasku u druge klubove.

Zanimaju li se za njega talijanski i španjolski klubovi? - Pregovarao je prošle godine s nekoliko klubova u Italiji i Španjolskoj, ali iz diskretnih razloga ne bih htio otkriti koji su to klubovi.

Kako komentirate odlične igre Hrvata u Bundesligi (Petrić, Rakitić, Olić i drugi)? - Ja mislim da svi oni imaju dobar status i da su u Bundesligi dosta cijenjeni. U Rakitiću vidim veliki potencijal. Ako bude dobro radio na sebi, prije ili kasnije će, nakon nekog vremena, steći vodeću pozici-

ju. Sa Felixom Magathom ima sve najbolje mogućnosti da se igrački i tjelesno i razvija i napreduje. Mislim da i ostali hrvatski igrači u Bundesligi imaju svoje kvalitete i da su cijenjeni. Mene brine, jako me smeta, što naši hrvatski klubovi ponekad traže velike cifre za transfere pojedinih igrača.

VINARIJA DINGAČ

BADEL 1862

export@badel1862.hr

Ne okrećite stranicu. Probajte čitati orako, jer pod ovim nagibom pelješki vinogradari njeguju plavac mali koji ih nagrađuje blagom zvanim: Dingač i Postup.

WEIN-IMPORT DALMACIJA

WEIN-IMPORT DALMACIJA
Laubenhof 5
D-45326 Essen
Tel. +49 (0)20 135 00 48
Lindenstr. 52
D-50674 Köln
Tel. +49 (0)22 123 85 06
www.dalma.de

TRIVO - IMPORT
Einzelhandel - Großhandel

TRIVO-IMPORT
Flottenstr. 57
D-13407 Berlin-Reinickendorf
Tel. +49 (0)30 417 18 551
Tel. +49 (0)30 417 18 552
Fax +49 (0)30 417 20 366
www.trivo-import.de

Maestral

MAESTRAL AG
Giesenstrasse 11
CH-8953 Dietikon/Zürich
Tel. +41 (0)44 743 82 00
Fax +41 (0)44 743 82 01
www.maestral.ch

HRVATSKA KATOLIČKA ZAJEDNICA SINDELFINGEN OBILJEŽILA

Zajednica na po

Zlatko Duzbaba i Marina Stojak

U Sindelfingenu je 17. i 18. travnja pod geslom „40. godina vjernosti Bogu, Crkvi i domovini“ proslavljena četrdeseta obljetnica rada Hrvatske katoličke misije, koja je pravnim statusom prešla u zajednicu, te se prema biskupskim dekretima uklopila u nove pastoralne smjernice biskupije Rottenburg-Stuttgart. Na kulturnoj - zabavnoj večeri koja se u subotu, 17. travnja održala u dvorani Stadthalle u Sindelfingenu 40. obljetnicu misije čestitali su gradonačelnik grada Sindelfingena dr. Bernd Vöhringer kojemu je fra Marinko Vukman, voditelj zajednice

uručio ček od 1000 eura za humanitarne djelatnosti grada. Čestitke su uputili i požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević, dekan dekanata Böblingen Karl Kaufmann, uime delegata za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josipa Bebića dr. Adolf Polegubić koji je pročitao prigodnu delegatovu povelju, vlč. Slavko Majić, generalni konzul u Stuttgartu Ante Cicvarić, te bivši voditelj misije fra Božo Ančić. Tom prigodom na slavlju fra Marinko je između ostalog rekao: - Rođen dan misije koju čini vjerna zajednica možemo uspoređivati s čovjekom, s onima koji su došli na ovo područje prije četrdesetak godina. Na početku su bili planovi osta-

ti par godina, nešto zaraditi i vratiti se natrag u domovinu, planovi su jedno, a život je pisao drugo. „Razlog postojanja Hrvatske katoličke misije, odnosno zajednice je da okuplja vjernike na misu, i to na hrvatskom jeziku, da nam euharistija obnovi ono što za nas znači vjera, identitet, zajedništvo i kultura. Naša misija kroz prošlost, a to i čini i danas pozivala nas je da trebamo ostati vjerni Bogu, crkvi i domovini iz koje potječemo. Hrvatska katolička misija u Sindelfingenu u tome je davala i još uvijek daje primjer velikodušnog darivanja. Odavde se pomagalo i pomaže i danas. -

Na proslavi 40. obljetnice Hrvatske katoličke zajedni-

ce Sindelfingen prikupljeno je 5000 eura za potrebe Caritas Požeške biskupije, 1000 eura za operativni zahvat jedne djevojčice iz domovine i 1000 eura za humanitarne djelatnosti grada Sindelfingena.

U bogatom kulturnom programu nastupili su zbor mladih „Salve angeli“, tamburaši Matije Gupca pod vodstvom Tune Bošnjakovića, veliki folklor pod vodstvom Ivica Šepovića, Jelena, Mate i Magdalena Puljiz, veliki ženski zbor „Zbor Hrvatica“ iz Opere Porin, Vatroslava Lisinskog, mali i srednji folklor „Slavonija“, veliki folklor „Baranja“, dječji i veliki zbor pod vodstvom sestre Bernadete i uz pratnju Ane-Marije Lasić. U zabavnom programu na-

stupio je Jasmin Stavros i VIS „Naranča“. Kroz program je vodila Zorica Heidecker.

U četrdeset godina Hrvatska katolička zajednica Sindelfingen je svojim djelovanjem i brojnim aktivnostima ispunila primarnu zadaću, očuvala vjerski, kulturni i nacionalni identitet svoga naroda. Od 1970. godine do danas u crkvi je kršteno 1604 djece, 330 bračnih parova sklopilo je sakrament ženidbe, od 1974. godine 940 djece je primilo sakrament Prve sv. Pričesti, a 1029 mladih sakrament kršćanske zrelosti Svete Potvrde ili Krizme, 8 Franjevac i 8 časnih sestara pratili su i danas prate i vode život Zajednice, a tu su i brojne aktivnosti mladih.

ČETRDESETU OBLJETNICU SVOGA POSTOJANJA I DJELOVANJA

nos svih Hrvata

ZAHVALA

Osam svećenika do sada je vodilo ovu katoličku misiju

Riječi zahvale na ukazanom povjerenju, učvršćivanju i hrabrenju u vjeri, za svaku dosadašnju pomoć, rad, brigu i podršku iskazane su mjesnoj Crkvi, hrvatskim crkvenim stožernicima, kardinalima i biskupima, Franjevačkoj provinciji Presvetog Otkupitelja iz Splita koja više od 40 godina preko svojih redovnika skrbi o Hrvatima koji žive na području Sindelfingena i dekanata Böblingen. Do sad su misiju vodili fra Kruno Vukušić, fra Rafo Begić, fra Milan Lapić, fra Josip Zrnčić, fra Tomislav Duka, fra Ante Bilić, fra Božo Ančić, i danas fra Marino Vukman. Na nesebičnom radu redovnicama Klanjateljicama Krvi Kristove zahvalilo se časnim sestrama Ancili, Anđelki, Mariji, Mari, Emanueli, Rozariji, Bernadeti i Bogoljubi kao i pastoralnim suradnicima

Mariji Bilek, Ivanki Čuguri i pastoralnom suradniku Radomiru Miketeku, te socijalnom radniku Anti Batarilo, predstavnicima grada Sindelfingena i dekanata Böblingena, svim hrvatskim i sportskim društvima, nogometnom klubu Croatia i kuglačkom klubu Imotska Krajina, kao i Hrvatskoj kulturnoj zajednici u Calwu, tamburaškom društvu Matija Gubec, folklornom društvu Zvonimir, te hrvatskim političkim strankama i generalnim konzulatima Republike Hrvatske i Republike Bosne i Hercegovine, svim svećenicima i ljudima dobre volje koji su u duhu vjere i ljubavi utkali svoje znanje u rast i gradnju zajedništva u zajednici. I svim poginulim hrvatskim braniteljima koji su nesebično darovali svoj život za slobodu Hrvatske.

Misija je uvijek bila djelić zavičaja i toplina ognjišta

U nedjelju 18. travnja svečano misno slavlje povodom 40-te obljetnice zajednice predvodio je požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević u zajedništvu s mons. Rudolfom Hagmannom uime biskupije Rottenburg-Stuttgart, fra Marinkom Vukmanom, voditeljem zajednice, fra Antom Buljanom Vukom, gvardijanom franjevačkog samostana sv. Gabrijela u Münchenu, fra Božom Ančičem bivšim voditeljem misije, vlč. Ivicom Jluževićem, kancelarom požeške biskupije, fra Nediljkom Brečićem voditeljem Hrvatske katoličke zajednice Stuttgart, vlč. Slavkom Majičem i vlč. Damjanom Bednarekom i đakona Ivana Jeleča i Lovre Pavlića. Misnom slavlju nazočili su i generalni konzul Ante Cicvarić i konzulica Mirjana Božić. Vjernicima se na početku obratio fra Vukman koji je između ostalog rekao:

- Hvala Bogu na njegovu daru. Uz njegovu pomoć i zagovor presvete Bogorodice koju ovdje častimo pod imenom Gospa Velikoga hrvatskog zavjeta mogla je misija Sindelfingen služiti hrvatskim vjernicima i svim ljudima dobre volje. Ako poradi ljudske slabosti to nije vjerno činila, ovo je trenutak kad molimo jedni druge i svi zajedno Gospodina da nama oprost. Kad se nastanismo u ovom gradu Mercedesu i okolici, željeli smo samo jedno: da se što prije vratimo rodu

i domu. Godine prošle, a mi smo još uvijek ovdje. Prošlo je četrdeset godina nade i strepnje, truda i muke u tuđini koja nas ponekad ne razumije. Zbog toga je misija dijelić zavičaja, toplina ognjišta i draga nam riječ domovinska.- U svojoj uvodnoj riječi je i mons. dr. Škvorčević izrazio radost što može biti u zajedništvu i molitvi u Sindelfingenu, te uputio čestitku

voditelju misije, bivšim voditeljima, redovnicama, pastoralnom osoblju i vjernicima. - Kad se Hrvati nađu pred Bogom pa mu otvore sva svoja hrvatska srca, sve svoje duhovne prozore i vrata, to je najljepši događaj.

Mi smo materijalno uspjeli u Njemačkoj onoliko koliko je potrebno za pristojan život, a i u Hrvatskoj smo nastojali nešto napra-

viti. Međutim, kad podvučemo crtu, pitamo se jesmo li ostvarili ono što smo željeli. Ni jedan sustav koji mi ljudi organiziramo ne odgovara onom za čim čeznemo. Ako se u međuvremenu dogodilo da je čovjek izgubio to dragocjeno što su usadili majka i otac tamo u domovinskoj sirotinji, onda smo osjetili da smo izgubili nešto najvažnije i najbolje. Stoga 40. obljetnica misi-

je je veliki izazov da vjernici sami pokušaju reći što hoće od ljudskih mogućnosti i svoga rada, a što od Boga. Sebe ne smijemo svesti na kratkotočnost već na Božju dugoročnost pa i vječnost. Nemojmo sebe svesti na ono malo rada ili gubitka radnog mjesta, nego dajmo sebe na mjeru Božju, a tu mjeru navijestilo nam je Božje evanđelje i druga sveta čitanja. Bog ima veliku i jaku inicijativu za svakog od nas i to u Isusu Kristu. Kad Bog počne djelo svoje ljubavi, onda je to najsnažnija stvarnost i događaj. To nam se dogodilo u Isusu.

U Isusovu uskrsnuću je pobijedila Božja ljubav - Mons. dr. Škvorčević govorio i o važnosti pohađanja misnih slavlja

- Nismo mi Hrvati bili kroz povijest bogati materijalno, nego smo bili bogati duhovno jer smo tražili molitvu i slušali Božju riječ živući časno i pošteno. Ostat će na kraju života samo u nama duhovno bogatstvo. Neka nas ova obljetnica potakne na još veću i zauzetiju vjernost Bogu, Crkvi i domovini.

To je dobra formula po kojoj se Hrvat može ne samo održati već i ostvarivati u dimenzijama Božje veličine koja je progovorila u Isusu Kristu u njegovoj ljubavi na Križu i pobjedi uskrsnuća. - Misno slavlje uveličali su mješoviti zbor zajednice pod vodstvom s. Bernarde Tomić i zbor mladih „Salve angeli“.

NA SAJMU HANNOVER MESSE DEVET HRVATSKIH IZLAGAČA

Hrvatska tvrtka Elka predstavila svoj novi proizvod

Marina Stojak

Za nastup na međunarodnom sajmu industrijske tehnologije koji se pod nazivom Hannover Messe od 19. do 23. travnja održao u Hannoveru prijavilo se više od 4800 izlagača iz 64 zemlje. Zbog vulkanskog pepela i blokade europskog zračnog prometa broj posjetitelja se u odnosu na prošlu godinu prepolumio na svega 150.000, a nešto jači broj posjeta zabilježen je u posljednja dva dana sajma. - Usprkos kaosu i zatvaranju zračnog prometa nad gotovo cijelom Europom ipak moramo biti zadovoljni postignutim, a u posljednjem poglavlju sajam se pokazao u najboljoj formi, smatra Dr. Wolfram von Fritsch, pred-

sjednik Uprave sajma u Hannoveru. Na zajedničkom štandu u sklopu Hrvatske gospodarske komore svoje proizvodne asortimane predstavilo je osam hrvatskih proizvođača. - Ovogodišnji sajam bilježi vidno manju posjećenost uzrokovanu poteškoćama u zračnom prometu, ali i posljedicama krize koja je ostavila trag u prethodnom periodu. Ove godine HGK na sajmu sudjeluje s gotovo 50% većim izložbenim prostorom i osam hrvatskih tvrtki, od kojih četiri, prvi put izlažu u Hannoveru. Ovogodišnji posjetitelji hrvatske izložbe su već redoviti poslovni partneri tvrtki, te potencijalni klijenti s kojima hrvatske tvrtke nastoje ostvariti buduće poslovne kontak-

te. U osnovi, unatoč padu posjećenosti, očekivanja izlagača u realnim su okvirima, a što je dobar poticaj i najava kod donošenja odluke o sudjelovanju na sajmu iduće godine - rekao je Krešimir Štih, voditelj odjela za energetiku i elektroindustriju pri HGK.

Zagrebačka tvrtka Elka kabela ove je godine na sajmu predstavila novi proizvod, visokonaponski energetski 110 KV kabel. - Nova KV linija koja je instalirana početkom ove godine ima kapacitet od 10.000 t godišnje, čime se ukupni Elkin kapacitet povećao na

35.000 t gotovih proizvoda - pojasnila je Lukrecija Matić, komercijalna direktorica tvrtke Elka. -

Prvi put na tržištu proizvo-

đača elektroenergetske opreme i dijelova, i po prvi put na sajmu u Hannoveru nastupila je obiteljska tvrtka Elektrosanitarij. Tvrtka je osnovana 1968. godine i bavi se proizvodnjom industrijskih i laboratorijskih peći za žarenje i radi s više partnera u EU i Njemačkoj. - Želimo stupiti u kontakt s kupcima iz Njemačke, nešto kontakata smo ostvarili direktno na sajmu, te se nadamo uspješnoj budućoj suradnji - rekao je Adnan Džendžo, voditelj pogona i suvlasnik u tvrtci.

Uz tvrtke Elka kabela i Elektrosanitarij na sajmu su u okviru Hrvatske gospodarske komore nastupili i Đuro Đaković Kompenzatori, Đuro Đaković Strojna obrada, Dalekovod, ELMA Kurtalj, Spi-

roflex, DIV i Končar, kao samostalan izlagač. Pod sloganom „Efikasnost – Inovativnost – Izdrživost“ s posebnim naglaskom na energiju, mobilnost i automatizaciju proizvodnje na sajmu je predstavljeno više od 4000 inovacija. Sajam u Hannoveru objedinio je 12 specijaliziranih cjelina: Industrial Automation, Energy, Power Plant Technology, MobileTec, Digital Factory, Industrial Supply, CoilTechnica, MicroNanoTec i Research & Technology. Zemlja partner bila je Italija. Na prigodnoj svečanosti sajam su otvorili talijanski premijer Silvio Berlusconi i njemačka kancelarka Angela Merkel. Idući sajam održat će se od 04. do 08. travnja 2011. godine.

KRONIKA HRVATSKIH ZAJEDNICA

Križni put ulicama Stuttgarta

Po tradiciji, na Veliki Petak ulicama Stuttgarta održana je procesija Križnog puta u kojoj je sudjelovalo preko dvijetisuće vjernika Hrvatske katoličke zajednice Stuttgart i okolice. Pobožnost Križnog puta predvodio je fra Nediljko Brečić, voditelj Zajednice. Nakon križnog puta vjernici su sudjelovali na obredima Velikog Petka u crkvi sv. Eberharda. Nakon evanđelja, propovijedao je mr.sc. fra Marko Babić, prof. teologije iz Splita.

Posavsko sijelo 19. lipnja

U subotu, 19.06. NK Croatia Filderstadt poziva sve ljubitelje izvorne posavske glazbe da dođu na zajedničko druženje u Wielandstr.4., Sielmingen (Filderstadt). Uz zvuke violine i šargije goste će zabavljati izvorna grupa Baščovani i Bosanski biseri.

Početak je u 18 sati, ulaz 10 eura. Sve daljnje informacije mogu se dobiti kod Ante Knezevića, predsjednika NK Croatia u Filderstadtu na broj telefona 0163-2603853.

Program hodočašća u Njemačkoj

U mjesecu svibnju tradicionalno će se održati velika zajednička hodočašća u Marijina svetišta na šest mjesta:

- u ponedjeljak, 24. svibnja u Deggingen, Hildesheim, Marienthal i Neviges,
- u nedjelju, 30. svibnja u Birnau i Zwiefalten.

Misije iz Bavorske hodočastit će u nedjelju, 27. lipnja u Alltötting, a od 12. do 16. svibnja hodočašće u Lurd i Ars organiziraju HKM- u Baden-Württembergu.

Prof. dr. Nikica Gabrić, otvorio je u Zagrebu najsuvremeniju polikliniku oftamologije Svjetlost koja je nadaleko poznata po laserskom skidanju dioptrije i svakovrsnim zahvatima za poboljšanje vida

Poliklinika u koju dolaze i pacijenti iz inozemstva

Piše Ivica Radoš

Poliklinika oftalmologiju Svjetlost je specijalizirana privatna ustanova u Zagrebu, koja je nadaleko poznata po laserskom skidanju dioptrije i svakovrsnim zahvatima za poboljšanje vida. Poliklinika bi uskoro trebala dobiti status klinike jer su svi kriteriji ispunjeni. Naime, većina angažiranih stručnjaka za očne bolesti u Svjetlosti su ili doktorirali ili magistrirali oftalmologiju i bave se znanstvenim radom.

Među njima su najpoznatiji dr. Iva Dekaris i dr. Nikica Gabrić, vlasnik poliklinike Svjetlost.

„Godišnje kroz našu polikliniku registrirali smo ulazak 20 tisuća pacijenata. Samo prošle godine smo, uz ostalo, obavili 4 tisuće operacija na očima.“, iznosi podatke dr. Gabrić.

Veliki kapaciteti poliklinike omogućeni su, naime, tek prošle godine kada je Poliklinika Svjetlost preselila u novu zgradu (Heinzelova 39, Zagreb). U zgradu je uloženo ogromno kapital. Za metar četvorni zemljišta plaćano je, primjerice, 1000 eura. Zgrada ima devet etaža ukupne površine 3.400 metara četvornih od čega 2.000 iznad zemlje i 1.400 ispod zemlje. U poliklinici je zaposleno 50 lju-

Životopis prof. dr. Nikice Gabrića

Rođen je 1961. u Metkoviću, 1984. diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, nakon čega je postao znanstveni pripravnik Medicinskog fakulteta na Klinici za očne bolesti KBC Rebro. 1988. Gabrić je magistrirao pod mentorstvom uglednog profesora dr. Krešimira Čupaka. 1990. zaposlio se kao liječnik oftalmolog u Općoj bolnici „Sveti Duh“. Godine 1995. postao je voditelj Hrvatske očne banke. Gabrić je 1997. doktorirao, a tri godine poslije postao član Hrvatske akademije medicinskih znanosti i predstojnik Zavoda za oftalmologiju O.B. „Sveti Duh“. 2002. godine Gabrić je izabran za voditelja Referentnog centra Ministarstva zdravstva RH za prikupljanje, provjeru, pohranu i transplantaciju rožnice. Godine 2002. osnovao je privatnu oftalmološku polikliniku „Svjetlost“, koja je vodeća u jugoistočnoj Europi.

di od čega osam specijalista. U zgradi je i 15 ordinacija, kat s apartmanima za pacijente, zatim garaža i vlastiti parkirni prostor.

Koliko je poliklinika poznata i cijenjena govori i podatak da se iz mjeseca u mjesec povećava broj pacijenata iz inozemstva, posebno iz zemalja srednje i jugoistočne Europe, ali i iz zemalja zapadne Eu-

rope.

„Dolaze naši ljudi koji rade u Njemačkoj, Austriji, Švicarskoj i Italiji. Iako su oni spremni platiti cijenu takvog liječenja i u Njemačkoj, ipak se odlučuju doći k nama jer nemaju komunikacijsku barijeru.“

Žele da s liječnikom koji ih liječi i objašnjava bolest mogu razgovarati na svom materij-

njem jeziku. Stoga nam dolazi sve veći broj ljudi iz inozemstva“, priča dr. Gabrić. Poliklinika za očne bolesti Svjetlost, prema dr. Gabriću, u opremi i tehnologiji ne zaostaje u svijetu.

„Nema nijednog aparata u sličnim ustanovama u Londonu, New Yorku ili Tokiju, a da ga ja nemam u svojoj poliklinici“, priča dr. Gabrić koji na-

glašava da tehnologija ništa ne znači bez stručnjaka.

Stoga vlasnik Svjetlosti stipendira mlade stručnjake jer, kako kaže, ulažući u njihovo znanje, ulaže u budućnost svoje poliklinike.

Gabrić s ponosom i na strastven način, svojstven Dalmatincima, priča o mukotrpnim počecima svoga školovanja i stvaranja medicinsko-poslovnoga carstva.

Odrastao je u Metkoviću, gdje je rođen i završio gimnaziju. Odlično je igrao nogomet, bio je golman, poput svakog dječaka iz Dalmacije sanjao je da zaigra za Hajduk, međutim, otac ga je na vrijeme upozorio: „Tko se odluči za nogomet, nikad ne završi fakultet“. Ustvari, njegov otac tada bi bio najsretniji da mu je sin ostao obrađivati dvije tisuće loza i 500 stabala mandarina, međutim, Nikica je otišao u Zagreb i 1979. upisao medicinu.

U rekordnom roku završio je studij s prosjekom ocjena 4,6. Nakon studija, ponuđeno mu je da na fakultetu radi kao znanstveni novak, što je prihvatio, bez obzira na malu plaću.

„Tada sam radio za manju plaću od one koju su imale čistačice, ali sam u tome vidio svoju šansu. Zagreb je grad koji oplemenjuje i pruža mno-

Po čemu je poliklinika Svjetlost poznata

Poliklinika Svjetlost specijalizirana je za mnoge očne bolesti, opremljena je najmodernijim aparatima i u njoj se radi s najkvalitetnijih materijalima.

Lasersko skidanje dioptrije

Otprilike 45 posto operacija u Svjetlosti otpada na lasersko skidanje dioptrije. „Operacije laserskog skidanja dioptrije“, naglašava dr. Gabrić, „kod nas su do 1000 eura jeftinije nego u Njemačkoj“. Operacija je bezbolna i ne traje više od pet minuta po oku.

Poznati Hrvati skidali dioptriju u Svjetlosti. Puno je poznatih ljudi iz hrvatske estrade, sporta, politike, poduzetništva i Crkve koji su laserom skinuli dioptriju u Svjetlosti. Među ostalim, to su učinili Željko Bebek, Oliver Dragojević, miss universe RH Lana Obad, bivši ministar školstva Dragan Primorac, Miroslav Čiro Blažević, Antun Vrdoljak i Stefan Lupino i brojni drugi.

Operacija mreine i ugradnja leća

„Postoji bolesti oka na koje ne možete utjecati. Oko čovjeka od 60-70 godina prije ili poslije dobije mreinu. Operira mreinu na najmoderniji način sa svega 2 milimetra reza i s ugradnjom multifokalnih leća“, pojašnjava dr. Gabrić.

Oštećenja oka od dijabetesa (šećerne bolesti)

Pacijenti kojima je dijabetes (šećerna bolest) oštetila oko također mogu najaviti operaciju u Svjetlosti. Za to je angažiran specijalist koji 50 posto radnog vremena radi za Svjetlost, a 50 posto za jednu kliniku u Švedskoj.

Transplantacije rožnice

Zahvaljujući postojanju Očne banke, prof. Dr. Iva Dekaris i prof. Dr. Nikica Gabrić obavili su više stotina operacija transplantacije rožnice u čemu su poznati i izvan Hrvatske.

Operacije povišenog očnog tlaka

Poliklinika Svjetlost je poznata i po operacijama glaukoma, dakle povišenog očnog tlaka.

Operacija strabizma ili razrokosti

Kad djeci oko bježi prema nosu ili uhu, ta se pojava zove strabizam ili razrokost, međutim takvi problemi se u poliklinici Svjetlost uspješno rješavaju.

Plastične operacije

U poliklinici Svjetlost rade se i plastične korekcije vjeđa, ugradnja očnih proteza itd.

ge mogućnosti“, priča Gabrić. Nakon dvije godine pripravnosti na Medicinskom fakultetu, dobio je specijalizaciju.

Godine 1988. spletom okolnosti postao je predsjednik omladine Hrvatske. I čim je stupio na dužnost, ukinuo je nošenje štafete po Hrvatskoj.

Početkom demokratskih promjena počeo je raditi u bolnici na Svetom Duhu, a početkom agresije na Hrvatsku dobio je radnu obavezu.

„Tadašnji ministar zdravlja Andrija Hebrang je bio vrlo korektan i, budući da sam operirao oči, uveo mi je

radnu obavezu. Smatrali su da sam tako korisniji. Radio sam transplantaciju rožnica, operirao mreine, rješavao traume, imao sam i mogućnost da se, usput, upoznam s naprednijim tehnologijama i učim u inozemstvu“, prisjeća se dr. Gabrić.

Godine 1995. kod Gabrića je na pregled očiju došao i tadašnji premijer Zlatko Mateša, što je bio znak da je dr. Gabrić postao vodeći stručnjak za bolesti očiju.

Pa ipak, nije mogao dovoljno napredovati u državnom bolničkom sustavu, dr. Ga-

brić je počeo raditi i privatno. Kako su mu ambicije bile velike, krajem 1997. kupio je laser za skidanje dioptrije na očima.

„Da bih svojim pacijentima pokazao da je uistinu lasersko skidanje dioptrije dobro, pozudano i sigurno, dao sam

da se meni operiraju oči i skinu dioptrija. Vjerodostojnost je jedno od načela kojeg se držim u životu. Moraš pokazati svojim primjerom kako bi ti drugi ljudi vjerovali“, tvrdi dr. Gabrić.

„Prvi laser, američki, kupio sam u Tajvanu jer se tamo sklappao. Koštao je 270 tisuća dolara. Najprije smo uplatili avans, a ostalo otplaćivali u ratama. Ako ne otplatite ratu, laser se automatski isključuje jer je šifriran samo do kraja svakog mjeseca. Kad platite, oni pošalju šifru i možete dalje raditi“, prepričava dr. Gabrić. Prije nekoliko godina dr. Ga-

Koliko je poliklinika poznata i cijenjena govori i podatak da se iz mjeseca u mjesec povećava broj pacijenata iz inozemstva, posebno iz zemalja srednje i jugoistočne Europe, ali i iz zemalja zapadne Europe.

brić je kupio novi laser, čudo od tehnike, koji je proizveden u Njemačkoj.

U svojoj karijeri dr. Gabrić je imao čast da održi predavanja oftalmolozima u mnogim državama na najprestižnijim fakultetima i najuglednijim mjestima, poput britanskoga parlamenta, dvorane u kojoj se dodjeljuju Nobelove nagrade itd. Dr. Gabrić je operirao oči u 16 država srednje, jugoistočne i istočne Europe.

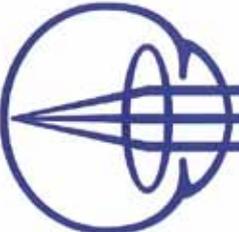
„Često su me i preko ekrana uživo pratili kako operiram. Zadivljeno su gledali kako Hrvat u Zagrebu obavlja najsloženije operacije s najsloženijim tehnologijama“, ponosno priča dr. Gabrić.

U novoj zgradi poliklinike dr. Gabrić provodi cijele dane: operira, razgovara s pacijentima, prima oftalmologe iz cijele Europe, razgovara s novinarima.

Zagreb je dobio modernu polikliniku za očne bolesti kakvom se ne mogu pohvaliti ni veliki zapadnoeuropski gradovi.

No, ambicija upornog doktora iz Metkovića je stvoriti lanac poliklinika Svjetlosti u jugoistočnoj Europi (Banja Luka, Tuzla, Subotica, Beograd, Priština), koje bi se širile kao proizvod hrvatskoga znanja i kapitala.

„Jedini način da dam svoj doprinos Hrvatskoj je da u svome poslu budem jako dobar. Razvijajući doktrinu znanja, upravljanja i tehnologije lakše ćemo se othrvati stranim lancima, a naš lanac poliklinika širiti ćemo gdje je to moguće. To je jedini način da nas u globaliziranom svijetu ne poraze“, zaključio je dr. Gabrić.

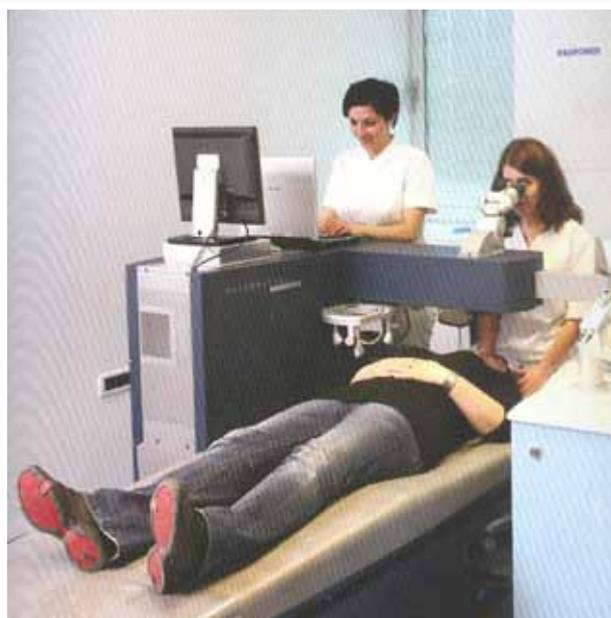

svjetlost
poliklinika

Heinzelova 39,
Zagreb
Tel: 01/777 56 56
E-mail:
info@svjetlost.hr

„ Dolaze naši ljudi koji rade u Njemačkoj, Austriji, Švicarskoj i Italiji. Iako su oni spremni platiti cijenu takvog liječenja i u Njemačkoj, ipak se odlučuju doći k nama jer nemaju komunikacijsku barijeru.

Predsjednik Tuđman kao pokrovitelj očne banke

Devedesetih godina prošloga stoljeća, dr. Gabrić je inicirao stvaranje Očne banke u Zagrebu.

Očna banka je zapravo laboratorij koji služi za prikupljanje, čuvanje, pohranu i transplantaciju rožnice oka. Projekt je nastao bez ijedne kune državne pomoći.

„Godine 1993. postao sam član Lions kluba Kaptol. Od Lions kluba Amerike, nakon što sam predstavio projekt, dobio sam 1994. donaciju od 70 tisuća dolara za razvoj Očne banke. Zahvaljujući međunarodnim vezama članova Lions klubova, prikupio značajna sredstva za očnu banku.

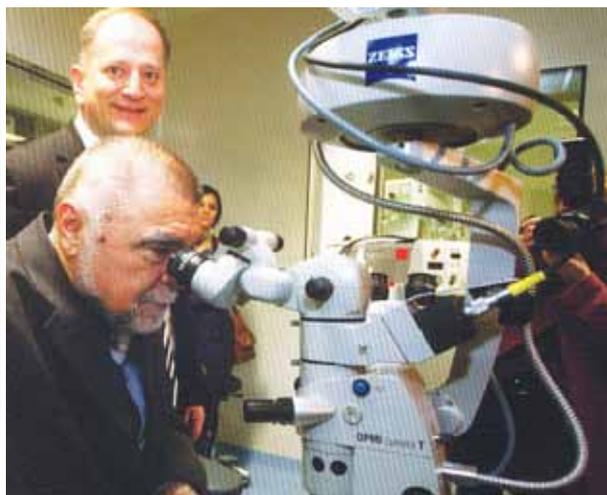

12 stipendija za mlade

Na specijalizaciju, koja će koštati 1,2 milijuna eura, dr. Gabrić je poslao je 12 mladih liječnika.

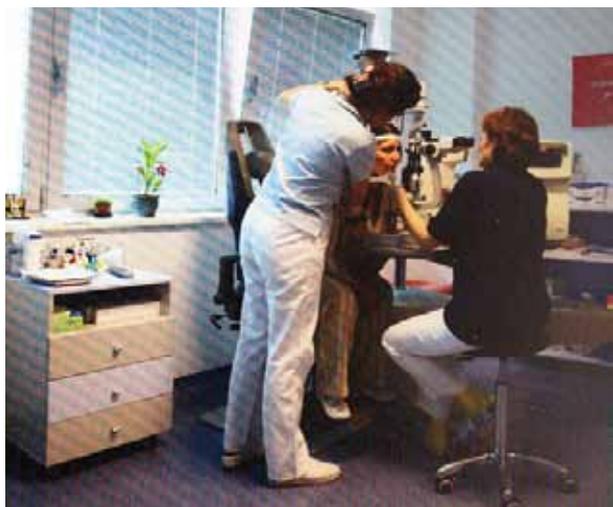
„Ti mladi ljudi su se izborili svojim radom da dobiju specijalizaciju. Odlučio sam uložiti novac u njih, a oni će poslije raditi u Svjetlosti onoliko godina koliko sam ih ja školovao. Uložio sam novac da bi ti ljudi jednoga dana bili u stanju samostalno vršiti preglede i liječiti“, pojašnjava Gabrić i dodaje da mladi oftalmolozi, koje šalje na specijalizaciju, moraju za četiri godine biti vrhunski stručnjaci u barem dva projekta.

„Moj je interes da ti ljudi jednoga dana preuzmu posao u poliklinici“, priča Gabrić.

Sreća je u dijeljenju

Dr. Nikica Gabrić ima jedinstvenu životnu i poslovnu filozofiju koja se može svesti pod riječ „dijeljenje“. „Nije sretan onaj koji puno ima nego onaj koji zna upravljati s onim što ima. Ne smije novac biti svrha niti novac mora upravljati s nama, mi moramo znati upravljati s novcem. Mora se ljude pomagati. Ovo što imam nisam stekao od roditelja. Dok sam stvarao, puno ljudi mi je pomoglo u tom uspinjanju. Ne smiju se zaboraviti ljudi koji su vam pomogli u usponu prema vrhu. Dakle, dijeljenje je obnova životne energije, dijeljenjem sijete, nakon sijanja uslijedi rast, a nakon rasta dolazi žetva. Što je više procesa dijeljenja, više puta se obnavlja životna energija.“

Pomogli su mi i Ante Vlahović iz TDR-a, koji je moj prijatelj, zatim bivši hrvatski premijer Zlatko Mateša, koji je prvi potpisao karticu za donaciju organa“, prisjeća se Nikica Gabrić. Veliku gestu je učinio Tonči Vrdoljak koji je projekt razvoja Očne banke predstavio predsjedniku Tuđmanu, koji je odmah prihvatio pokroviteljstvo nad stvaranjem Očne banke. U tom trenutku od Beča do New Delhija nije bila nijedna očna banka. Stvaranje Očne banke je dr. Gabriću osiguralo ugled i vinulo ga u europski vrh udruženja očnih banaka, što je potvrđeno i organizacijom europskog kongresa očnih banaka 1999 u Zagrebu. „Kongres je promijenio mišljenje o Hrvatskoj, oftalmolozi iz cijele Europe vidjeli su da nema rata i da, primjerice, na njemačkom jeziku u HNK mogu slušati Čarobnu frulu“, prisjeća se Gabrić. Poslije Gabrića je na tajnom glasovanju za predsjednicu udruženja europskih očnih banaka izabrana Hrvatica dr. Iva Dekaris.

PROMOVIRANA KNJIGA ANTUNA BANOVIĆA „VERLORENE KINDHEIT“

Priča o izgubljenom djetinjstvu

Sonja BRELJAK

U organizaciji Hrvatskog kulturnog društva „V.F. Mažuranić“ u prostorima Hrvatske katoličke misije u Berlinu, predstavljena je knjiga „Verlorene Kindheit“ autora Antuna Banovića. Pred velikim brojem ljubitelja pisane riječi, najprije je gošta koji je u Berlin stigao iz Münchena, predstavio predsjednik „Mažuranića“, Stjepan Lozančić. Potom se berlinskim Hrvatima predstavio i autor knjige „Verlorene Kindheit“ odnosno „Izgubljeno djetinjstvo“, Antun Banović. - Srdajčno vas sve pozdravljam. Velika mi je čast da sam dobio mogućnost predstaviti vam se, rekao je Banović kojemu je Berlin druga promotivna postaja, odmah nakon Münchena. - Cijeli projekat je plod 15 mjeseci rada i strpljenja, uz pomoć vrijednih ljudi koji su mi izišli u susret i pomogli da ovaj tekst pretvo-

rimo u jednu cjelinu, kazao je Banović te u radu oko izdavanja ove knjige na njemačkom jeziku, posebno istaknuo i zahvalio na profesionalnoj suradnji Elisabeth Lukas Götz. - Ova knjiga je zasnovana na istinitim događajima u vremenu od 1990. do 1995. godine - rat u Bosni i Hercegovini, okolica gradova Žepča, Maglaja, Zavidovića, moje rodno mjesto Tomići i ostala naselja uz rijeku Bosnu, ispričavao je Antun Banović koji u knjizi „Verlorene Kindheit“ donosi autobiografsku životnu i ratnu kronologiju njegove obitelji te doživlja je tog vremena iz perspektive dvanaestogodišnjeg dječaka. Odluka o pisanju ove knjige nastala je nakon jednog izvjesnog vremena kad sam se vratio iz posjeta porodici u Bosni i Hercegovini. Kad dođem dolje često odem gdje je moj otac pokopan, pomolim se za njega i ostale duše. Gledajući njegovu sliku u toj uniformi u

mome srcu je nastala želja da sva ta događanja budu zapisana, da moje srce otvorim i za druge jer želim da to sve bude zabilježeno za ljude koji istinski žele pročitati što se zbivalo i naravno, i za buduće generacije. Ovo nije neka nova priča za koju nitko nikada nije čuo. Na žalost, takvih kao ova, ima na desetine i u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini. Same po sebi su različite ali jednako vrijedne. I tužne. Mnoge od njih bit će zaboravljene i nikad nezapisane. Ali vjerujte, ti hrabri ljudi puno su učinili za nas i naše obitelji. Zato, ne dozvolimo da padnu u zaborav prošlosti, nego pustimo da žive u nama jer su to zavrijedili, rekao je između ostalog, Antun Banović, naglašavajući da je knjigu napisao u spomen na oca Franju koji je izgubio život u 42. godini kao vojnik 111. Xp brigade HVO-a. Banović je na kraju naglasio kako dio novca od prodanih knjiga namjera-

va darovati Katoličkom srednjoškolskom centru „Don Bosco“ u Žepču, odnosno za dalju izgradnju Centra, potrebnog za bolje školovanje mladih ljudi.

Antun Banović se na kraju promocije zahvalio domaćinima u Berlinu, društvu „Mažuranić“, predsjedniku Lozančiću, zatim na pomoći u kontaktima Miji Mariću, kao i medijskoj potpori koju su u promidžbi pružili i pružaju portali Croatia-press, Hrvatski Glas Berlin i Hrvati-berlin.net kao i dnevnim novinama namijenjenim iseljeništvu, Slobodnoj Dalmaciji i Večernjem listu. - Hvala dragom Bogu da mi je dao snagu, želje i mogućnosti, hvala obitelji i svima koj su me podržali da knjiga izađe, zaključio je Banović.

Posjetitelji su autoru uputili i par pitanja te ga nagradili pljeskom. Predsjednik „Mažuranića“ Stjepan Lozančić i Antun Banović sa obitelji, potom su se zaputili u Hrvatsku zajednicu gdje je isto tako za trajanja Slavonske večeri, bila prigoda za reći par rečenica o knjizi te ju ponuditi potencijalnim kupcima. U crkvi svetog Sebastiana na Weddingu, za trajanja nedjeljnog misnog slavlja je o autoru Banoviću i knjizi „Verlorene Kindheit“, kratko vjernicima govorio i fra Petar Ćirko te je tako time zaokružena berlinska promocija knjige „Verlorene Kindheit“. Sljedeće predstavljanje knjige Antun Banović, koji inače posljednjih pet godina živi u Münchenu, ima u Beču 23. svibnja u tamošnjoj Hrvatskoj katoličkoj misiji.

AUSTRIJSKO-HRVATSKA INICIJATIVA

Snimanje emisije Lijepom našom u Beču 22. svibnja

U subotu, 22. svibnja u Beču će se održati snimanje emisije Lijepom našom koju će voditi poznati voditelj HRT-a Branko Uvodić. Udruga Austrijsko-hrvatska Incijativa poziva sve zainteresirane koji žele prisustvovati emisiji da se u Grazu jave kod HKD Napretka, HKUD Posavsko kolo, Hrvatski forum i NK Alojzije Stepinac.

Sudionici emisije su poznati izvođači tamburaške glazbe: Kulturna društva iz mnogih krajeva Austrije i Hrvatske, Tamburaški orkestar HKD Napredak i Jozo Radoš koji će izvesti guslarske narodne pjesme, poznate tamburaške grupe i pjevači Mate Bulić, Zlatne žice Slavonije, Miroslav Škoro, Kičo Slabinac i mnogi drugi. Dođite i budite dio velike svečanosti u Beču! Cijena ulaznica je 25 eura, a mogu se dobiti odmah nakon prijave, prijevoz autobusom do Beča nije organiziran. (Rade Lukić)

HRVATSKA KATOLIČKA ZAJEDNICA SPEYER POKRAJINA RHEINLAND-PFALZ

Oproštaj don Milivoja Galića prije odlaska u mirovinu

Na svetoj misi u subotu, 05. lipnja s početkom u 17 sati u kapelici Engelgasse 3. u Speyeru don Milivoj Galić oprostit će se od župljana Hrvatske katoličke zajednice prije odlaska u mirovinu. Nakon 39 godina službovanja na području Ludwigshafena i Speyera don Galić se vraća u rodnu Hercegovinu.

Tom prigodom vjernici HKZ Speyer žele don Milivoju izraziti zahvalnost za dugogodišnje dušobrižničko zalaganje i pomoć koju

su kroz godine njegovog djelovanja na području Rheinland-Pfalz mogli osjetiti i doživjeti. Odmah poslije svete mise u blizini kapele održat će se prigodan program uz zajednički domjenak, a to će biti i lijepa mogućnost da se kroz razgovore razmijene lipeje uspomena iz mnogobrojnih prigoda doživljenih sa župnikom dugi niz godina.

- Dođite svi, tko god može, u ime naše Zajednice najsrdačnije vas pozivamo - poručuju organizatori.

LADO
u Münchenu

HKZ Blaženi Alojzije Stepinac i Sv. Martin ugostili LADO u Stuttgartu

U nedjelju, 25. travnja u crkvi St. Eberhardt u Stuttgartu za vrijeme svečane svete mise koju je predvodio gospickosenjski biskup mons. dr. Mile Bogović u koncelebraciji s Nediljkom Brečićem, voditeljem HKZ Blaženi Alojzije Stepinac i Sv. Martin, fra Mladenom Marićem i đakonom Ivanom Jelećem pjevači skupine LADO su u pratnji glazbenih instrumenata izveli duhovne i svjetovne pjesme.

AnsambL Lado oduševio gledatelje u prepunoj dvorani Alte Kongresshalle

Marina Stojak

U ponedjeljak, 26. travnja pred više stotina gostiju u dvorani Alte Kongresshalle u Münchenu u organizaciji Njemačko-hrvatske udruge za promicanje kulture i gospodarstva – DVORI e. V., pod pokroviteljstvom generalnog konzulata u Münchenu i Hrvatske turističke zajednice, uz potporu mnogobrojnih hrvatskih poduzetnika u iseljeništvu gostovao je LADO, vrhunski

plesni ansambl narodnih plesova i zbor Hrvatske. Na početku programa sve je pozdravio Vladimir Duvnjak, generalni konzul Republike Hrvatske u Münchenu. U pozdravnom govoru izrazio je veliko zadovoljstvo da svi zajedno, nakon dugi niz godina mogu pozdraviti najbolji reprezentativni profesionalni folklorni ansambl koji diljem svijeta izvodi najljepše plesove iz bogate hrvatske kulturne baštine. Posljednji je put Lado gostovao u Mün-

chenu 1983. godine. Zahvalivši brojnim spoznorima koji su pomogli pri ograničenoj, posebice Slavici Tavra, voditeljici folklorne skupine „Narodni vez“ pri HKM u Münchenu i Christini Kapaun iz udruge DVORI e.V. koje su postavile program i i vodile brigu o cjelokupnoj organizaciji, izlazak Lada na pozornicu popraćen je gromoglasnim pljeskom publike koji su imali prigodu uživati u pravom spektaklu folkloru. Koncertu su nazo-

čili i Branko Mučnjak, državni tajnik Ministarstva regionalnog razvoja, šumarstva i vodnoga gospodarstva, Michael Hinterdobler (Bayerischer Staatskanzlei), konzulica Sanja Sütö i diplomatski predstavnici konzulata iz Bosne i Hercegovine, Bugarske, Japana, Madagaskara, Afganistana, Makedonije, Srbije, Slovenije, Rusije, San Marina, Mađarske, Venecuele, SAD i mnogi drugi gosti iz Njemačke i Hrvatske. Skupina vjernika na kon-

cert je pristigla autobusom iz Augsburga. U dvosatnom programu Lado je pjesmama i plesovima iz svih krajeva Hrvatske zadivio publiku. U živopisnim hrvatskim narodnim nošnjama najljepše koreografije i vokalne instrumentalne skladbe s područja Valpova, Splita, Dubrovnika, Zagreba, Zagorja, Like, Prigorja, Baranje, Podravine i Bačke izvelo je 50 vrhunskih plesača, pjevača i glazbenika. Kroz program je vodila Renata Čupić.

Dvori osnovani 2008. god.

Udruge DVORI – Deutsch-Kroatischer Förderverein für Kultur und Wirtschaft e.V. osnovana je 24. srpnja 2008. godine. U okviru svog programa članovi udruge (Hrvati, Nijemci...) nesebično se zalažu za jačanje veza između Njemačke i Hrvatske. U sklopu udruge obavljene su mnoge aktivnosti na području kulture, gospodarstva, zaštite prirode i sporta. Dosadašnji primjeri zajedničkih aktivnosti, razmjene iskustava i informacija, izgradnja mreže kontakata najbolji su pokazatelji učinaka udruge. Redovni članovi udruge obavljaju sljedeće djelatnosti: Aleksandar Lukin, predsjednik, Gabrijela Obert, tajnica i Christina Kapaun, blagajnica.

HEUSENSTAMM

NA PRVOM HRVATSKOM DJEČJEM FOLKLORNOM FESTIVALU U HEUSENSTAMMU

Predstavili običaje s

Marina Stojak

U sklopu 19. hrvatskog festivala folkloru, u subotu 24. travnja u prepunoj dvorani Kulturno-sportskog centra Martinsee u Heusenstamm, pokraj Frankfurta, održan je prvi Hrvatski dječji folklorni festival. Na festivalu je u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta i Hrvatske katoličke misije Offenbach nastupilo devetnaest hrvatskih dječjih folklornih skupina iz mnogih Hrvatskih katoličkih misija i zajednica iz Njemačke.

Na otvorenoj pozornici su folklorne skupine iz Esslingen/Nürtingena, Solingena, Wiesbadena, Ludwigsburga, Frankfurta, Main-Taunusa/Ho-

chtaunusa, Schwenningena, Filderstata, Oberhausena/Mühlheima, Nürnberga, Mainza, Darmstadta, Düsseldorfa, Reutlingena, Stuttgart Bad Cannstatta, Wuppertala, Kölna, Sindelfingena i Offenbacha pjesmom i plesovima iz svih dijelova Hrvatske predstavile jedno od naših najvećih bogatstava.

U drugom dijelu programa izvedena je hrvatska himna. Poseban pozdrav djeci koja nastavlja čuvati hrvatsku folklornu baštinu u iseljeništvu uputio je Damir Sabljak, konzul gerant Generalnog konzulata Republike Hrvatske iz Frankfurta, sudionicima zaželio uspješan nastup, te ispred mnogobrojnih posjetitelja zahvalio roditeljima

i pastoralnim djelatnicima na prenošenju hrvatske folklorne i kulturne baštine u mlade naraštaje. Pred nastup svojih folkloraša u svom obraćanju nazočnima fra Josip Bebić je rekao: - Ovaj hrvatski festival možemo mirne duše nazvati festivalom nade i budućnosti, jer prvi put na njemu nastupaju dječje folklorne skupine u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta. Dragi djeco, budućni ste vi danas u središtu naše pozornosti, poseban pozdrav ide vama, vašim roditeljima, voditeljima folklornih skupina, svećenicima i pastoralnim suradnicima i suradnicima, vašoj braći i sestrama. Posebno pozdravljam prof. Vidoslava Bagura, jednog

od naših najvećih zaljubljenika i istraživača hrvatske folklorne baštine, koji će predstavnicima skupina na kraju dati svoj stručni sud o samom nastupu. Dragi djeco, vaš nastup svima nama ulijeva veliku sigurnost da će hrvatski folklorni festival, ples, pjesma, narodna nošnja i zvučni gajdi i tamburice i mandoline, ta velika povijesna i kulturna vrijednost hrvatskog naroda, opstati, da ima budućnost, i u domovini i svugdje gdje postoje hrvatske folklorne skupine. Fra Bebić je prenio pozdrave i dobre želje hrvatskih i njemačkih biskupa, posebno mons. dr. Želimira Puljića, koji je toga dana svečano uveden u službu zadarskog nadbiskupa, a koji obnaša službu predsjednika Vi-

jeća Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije BiH za hrvatsku inozemnu pastvu. Na festivalu se okupio i velik broj hrvatskih svećenika, među njima voditelj fra Petar Vučemilo, uime suorganizatora Hrvatske katoličke misije Offenbach i mnogi pastoralni suradnici drugih misija. A za vrijeme trajanja programa roditelji nisu ispuštali fotoaparate i video kamere kako bi zabilježili nastupe svojih mališana. Na kraju programa je delegat fra Bebić predstavnicima folklornih skupina, prof. Vidoslavu Baguru i voditeljici programa Kristini Kovačević uručio zlatne medalje. U zabavnom programu nastupio je glazbeni sastav VIS „Kumovi“ iz Mainza.

USENSTAMMU NASTUPILO JE 19 SKUPINA IZ BROJNIH MISIJA

svojih baka i djedova

GROSSKROTZENBURG

ZAVRŠNICA „ZLATNOGA CVITA“ DNEVNOG LISTA SLOBODNE DALMACIJE IZNJEDRILA NOVE LAUREATE ISELJENIŠTVA

Osoba godine dr. Ivan Đikić

Sonja BRELJAK

U dvorani Midas Limes Foruma u Grosskrotzenburgu kod Frankfurta održana je završnica Zlatnoga cvita, nagradnog natjecanja čitatelja europskog izdanja Slobodne Dalmacije. Glasanjem putem kupona ili elektronski, čitatelji Slobodne Dalmacije su odlučili tko će biti laureati četvrte po redu dodjele Zlatnoga cvita najpopularnijima u kategorijama hrvatskih katoličkih misija, web stranica, sportskih klubova, restorana i poduzetnika. Završnica je ove godine izvedena u organizaciji agencije „mediaZZZ“ i „Mida's Limes Foruma, re-

storana u vlasništvu Miljenka Prskala gdje je ova manifestacija svoju svečanu dodjelu imala i svih prethodnih godina. Sve je ove godine dobilo još i svečaniji obol jer je restoran Midas obilježio ujedno i desetu godišnjicu uspješnog rada. Ispred Slobodne Dalmacije, svečanosti su nazočili Nataša Bakotić, zamjenica glavnog urednika, Ana Kušeta, izvršna direktorica, Ivan Ugrin, urednik inozemnog izdanja i Tatjana Grujić, voditeljica informatike u Slobodnoj.

Gala večer je započela pozdravnim govorima. Najprije se uzvanicima obratio organizator Zlatnoga cvita,

magistar Edi Zelić. Želimo ovim natjecanjem ukazati na veliki potencijal iseljništva. Ponekad se Hrvati vani potcjenjuju i shvaćaju kao konkurenti umjesto da se iskoristi njihov potencijal, rekao je između ostalog Edi Zelić. Par riječi je rekao i gradonačelnik Großkrotzenburga, Friedhelm Engel. – Slobodna Dalmacija svojim čitateljima donosi vijesti iz domovine kao i o događajima ovdje. Time radite dio veoma važan za integraciji i na tom angažmanu vam zahvaljujem, rekao je gradonačelnik Großkrotzenburga s kojim su u društvu za dodjele Zlatnog cvita sjedili ugledni ljudi

iz njemačkog kulturnog i političkog života. Par pozdravnih riječi uzvanicima je uputio i Damir Sabljak, konzul u Frankfurtu. Učinio je to u ime veleposlanika u Njemačkoj dr. Mira Kovača, u najavljenom dolasku spriječenog iznenadnim diplomatskim obavezama. Završnica u pozdravnim govorima pripala je uredniku inozemnog izdanja, Ivanu Ugrinu koji je najprije zahvalio Ediju Zeliću i Miljenku Prskalu na organizaciji Zlatnog cvita koji, prema njegovim riječima „svake godine sve ljepše cvjeta u najljepšim bojama naše Dalmacije i Hrvatske“. Zlatni cvit 2010. godine je otišao u ruke vodi-

telja Misije Blaženog Alojzija Stepinca i sv. Martina u Stuttgartu, fra Nediljka Brečića. Nagradu je predao urednik inozemnog izdanja Ivan Ugrin. Zlatni cvit za web stranicu godine pripao je švicarsko-hrvatskom portalu Croatia.ch. Nagradu je u ime Croatia.ch primio Miro Grabovac iz ruku Tatjane Grujić, voditeljice informatike u Slobodnoj Dalmaciji. Prema glasovima čitatelja, Zlatni cvit u kategoriji sportkih klubova, ove je godine pripao KK Zrinski iz Waiblingenu. U ime nagrađenih, Zlatni cvit je preuzela Ana Lauc a predala ga je Nataša Bakotić, zamjenica glavnog ured-

nika Slobodne Dalmacije. Među nominiranim restoranima za najpopularniji je izabran „Lubin“ iz Beča. Vlasniku „Lubina“ Miroslavu Markiću, Zlatni cvit je predala Sonja Breljak, dopisnica Slobodne Dalmacije iz Berlina. Za poduzetnika godine, čitatelji su izabrali Antu Čurčića iz Münchena. Nagradenom poduzetniku Zlatni cvit je uručila Ana Kušeta, izvršna direktorica Slobodne Dalmacije. Na kraju, kao iznenađenje gala večeri u Großkrotzenburgu, predan je ove godine još jedan, šesti Zlatni cvit. Uručen je Osobi godine prema izboru organizatora Zlatnog cvita. Za takvu osobu

u iseljeništvu, čiji rad i dostignuće je na poseban način obilježilo godinu, organizator je izabrao poznatog znanstvenika, profesora biokemije u Frankfurtu, istraživača u oblasti liječenja raka, dr. Ivana Đikića. Zlatni cvit je dr. Đikiću uručio Edi Zelić.- Drago mi je da sam ovdje, da je Slobodna Dalmacija uložila puno energije, znanja i vremena da ukaže na kvalitetu iseljene Hrvatske jer ti ljudi svojim radom na veliki način promoviraju Hrvatsku i svojim radom direktno ili indirektno prenose znanje u domovinu. To prepoznavanje njihove vrijednosti za Hrvatsku je nešto na šta Slobodna može biti ponosna.

rekao je dr. Đikić po primitku Zlatnog cvita. Za dobar ugođaj tijekom dodjele Zlatnog cvita pobrinuli su se i izvršni glazbenici iz domovine i iseljništva, klapa Filiae Croatiae, Alen Nižetić i band In-Joy, potom Karmen Kočila, Lean i Dejan Perica. Događaj su pratile kamere Z1 televizije. Cjelovečernji program je vodila dr. Betina Mamić Salvia. Zlatni cvit broj 4 obilježila je decentnost i visoka razina organizacije, te ozbiljnost shvaćanja nagrade od strane nagrađenih kao i poštovanje i ozbiljnost shvaćanja posla na kojemu rade nominirani po svim kategorijama od strane organizatora.

FELJTON - NOVINAR I PUBLICIST GOJKO BORIĆ ANALIZIRA POVEZANOST

Hrvatsko-njemačko prijateljstvo

Hrvati koji stalno ili dulje vrijeme žive u Njemačkoj uglavnom se dobro osjećaju u ovoj zemlji. To i ne začuđuje jer preko Austrije smo stoljećima bili povezani s njemstvom; ponekad, to nije bilo neproblematično, od čega su ostali neki ožiljci, no o tome kasnije. Sudionici smo zajedničke srednjoeuropske uljudbe i kršćansko-judejske kulture, „gastarbajterstvo“ koje nas je u mnogim slučajevima i osobno spajalo, a njemački turisti oduvijek su bili rado viđeni gosti na hrvatskome Jadranu.

Postoje neki detalji u hrvatsko-njemačkim odnosima o kojima i načitaniji Nijemci nemaju pojma. Spomenuti ćemo samo neke zanimljivosti. Kad Nijemci pjevaju svoju himnu tzv. Deutschlandlied, znaju da ju je uglazbio veliki austrijski skladatelj Joseph Haydn, ali kao pjesmu u čast austrijskog cara „Gott erhalte Franz, den Kaiser...“, no malo kojima je poznato da je taj skladatelj uzео kao glavnu melodiju te pjesme jednu hrvatsku narodnu popijevku iz Gradišća, austrijskoga Burgenlanda, gdje i danas živi hrvatska nacionalna manjina. Neki tvrde da je Haydn hrvatskoga podrijetla jer prezime Hajden ili Hajdin nalazimo u Gradišću među tamošnjim Hrvatima.

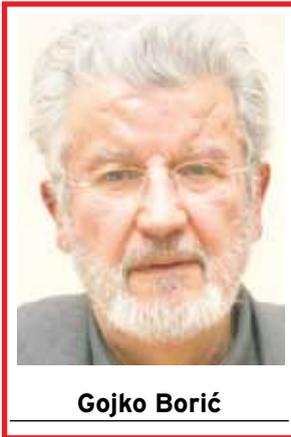
Hrvatski teolozi suradnici Martina Luthera

Kao što svi znamo oko 35 milijuna Nijemaca su protestanti. Nakon pobune Martina Luthera bilo ih je i u Hrvatskoj, ali je Protoreformacija u nas bila tako temeljita da danas gotovo nema „luterana“ u našoj domovini, dok ih je u Sloveniji oko 15 posto među kršćanima. S druge pak strane neki naši istaknuti protestanti bili su vrlo bliski suradnici Martina Luthera. Da spomenemo samo Stipu Konzula Istranina, Antuna Dalmatina, Jurja Cvečića i Jurja Juričića, ali iznad svega Matiju Vlačića Ilirika zvana Flaciusa (Labin, 1520. – Fran-

kfurt, 1593.). O njemu bi se mogao napisati buran životopis jer je bio ne samo veliki teolog nego i vrlo samosvojan filozof koji je pri kraju života došao u sukob i s Lutherom. Hrvatski Lutherovi pristaše osnovali su u Bad Urachu hrvatsku tiskaru Krobotische Truckerey (1561.-1565.) u kojoj su tiskali nabožne knjige pa i Bibliju. No naš protestantizam gotovo je zaboravljen, evangelici su u nas bili isključivo doseljeni Nijemci koje je Titov režim nemilosrdno protjerao nakon pobjede jugoslavenskoga komunizma god. 1945.

Kad šetate Zagrebom divite se neki građevinama, da spomenemo najprije zagrebačku novogotičku katedralu, u kojoj je, osim Zrinskih i Frankopana, pokopan i hrvatski blaženik kardinal Alojzije Stepinac. Na Trgu maršala Tita (dokle?) možete vidjeti Muzej umjetnosti i obrta, a iznad Zagreba posjetiti arhitekt Hermann Bolle, jedan od najpoznatijih hrvatskih graditelja 19. stoljeća, rođen u Kölnu.

Dok su Nijemci i Austrijanci dolazili u nas da kao stručnjaci ostvare svoje životne ciljeve, mnogi su Hrvati otišli u drugom smjeru, studirali su u Beču i Münchenu, u potonjem neki kasnije poznati sli-

Gojko Borić

kari. Bili su to Vladimir Becić, Otto Hermann, Josip Račić i Miroslav Kraljević. Njihovo stvaralaštvo poznato je po imenu Die Kroatische Münchener Schulle. Prije njih u glavnom bavarskoim gradu studirao je Bela Čikoš Sessija, slikar monumentalnih alegorijskih i povijesnih motiva i glasoviti profesor na zagrebačkoj Likovnoj akademiji. Prije dvije godine münchen-ska Akademija slavila je svoju dvijestotu obljetnicu s izložbom na kojoj je bila i jedna slika Čikoša Sessije.

Rođeni u Hrvatskoj, postali slavni u Njemačkoj i Austriji

Niz njemačkih i austrijskih kulturnjaka rođenjem su i djelovanjem bili povezani s Hrvatskom. Otac antropozofi-

je Rudolf Steiner ugledao je svjetlo dana u Kraljevcu 27. veljače 1861. na hrvatsko-mađarskoj granici gdje je njegov otac službovao kao željezničar. Za Steinera kao antropozofa mjesto rođenja nije slučajno. Austrijski pisac Öden von Horvath (1901.-1938.) rođen je u Rijeci, a obitelj mu potječe iz Mađarske gdje je prezime Horvath (Hrvat) jedno od najčešćih. U Splitu je god. 1819. rođen skladatelj opereta, opera i simfonija Franz von Suppe koji je podržavao veze s više Hrvata u Zadru, tada glavnom gradu Dalmacije, posvetivši nekoliko svojih skladbi zadarskom Filharmonijskom društvu. U njegovoj operi „Das Matrosen Heimkehr“ radnja se odigrava na Hvaru, a uvertiru prozlimlje hrvatski folklor iz Dalmacije.

Skladatelj prve hrvatske opere „Ljubav i zloba“ Vatroslav Lisinski s pravim imenom Ignaz Fuchs (1819.-1854.), po ocu je bio slovenskoga, po majci njemačko-židovskoga podrijetla. Valja nomenuti da su tijekom Prvog hrvatskoga preporoda mnogi nehrvati u nas pohrvaćivali svoja imena ili, premda su bili stranci podrijetlom, postadoše vatrejni Hrvati kao Grk Dimitrije Demetar (dramski pisac), romanopisac August Senoa (podrijetlom Čeh), jezikoslovac Stjepan Šulek (

podrijetlom Slovak), pjesnik Petar Preradović (prvotno pravoslavni Srbin), isto tako Josip Runjanin koji je uglazbio hrvatsku himnu, političar i jezikoslovac Ljudevit Gaj (obitelj mu je iz Češke) itd.

Hrvatski kulturni „gastarbajteri“ odavno su bili uspješni u Njemačkoj

S druge strane u Njemačkoj su djelovali i neki važni hrvatsku kulturnjaci, primjerice književnik Milan Begović koji je u Hamburgu bio dramaturg kazališta Deutsches Schauspielhaus. Begović je napisao libreto za vrhunsku hrvatsku operu Jakova Gotovca „Ero s onoga svijeta“ koja se u Njemačkoj davala više puta pod imenom „Ero, der Schelm“. U Berlinu je radio kao novinar profinjeni hrvatski pisac Fran Mažuranić, no nažalost njegovi njemački tekstovi, objavljeni pod pseudonimom, ne mogu se pronaći. Petar Preradović napisao je svoje prve pjesme na njemačkom, ali i ban Josip Jelačić ogleđao se u pjesništvu na njemačkom jeziku; neki su mu stihovi prevedeni na hrvatski tek prije tri desetljeća. Ne smijemo zaboraviti da je njemački jezik bio prvi strani izričaj u višim društvenim slojevima na sjeveru Hrvatske. Ponekad je to bio prilično iskrivljeni njemačko-austrijski s kojim se rugao Miroslav Krleža nazivajući ga „Agramer Kuchendeutsch“. Ipak ne možemo zamisliti Krležine drame bez obilja monologa i dijaloga na „Hochdeutschu“. U Zagrebu su sve do kraja Drugog svjetskog rata izlazile novine na njemačkom, od kojih je bila najpoznatija „Agramer Tagblatt“. Nažalost danas nam nedostaje barem jedan tjednik na jeziku Goethea i Schillera, kakve imaju Mađari, Česi i Rumunji.

U Njemačkoj su djelovali veliki hrvatski glazbenici, da spomenemo dvojicu najvažnijih, kao skladatelj Milko Kelemen i dirigent Lovro pl. Matačić.

OST HRVATA I NIJEMACA TE NJIHOVE ODNOSI KROZ POVIJEST

Centralizacija s malim ožiljcima

Goethe je preveo hrvatsku „Hasanaginicu“, a da za njezino podrijetlo nije znao

Kad smo već kod njemačkih klasika spomenimo da je Johann Wolfgang von Goethe prepjevao zasigurno najljepšu hrvatsku narodnu pjesmu „Hasanaginicu“ koju mu je otac srpskoga jezikoslovca i nacionalizma Vuk St. Karadžić podmetnuo kao srpsku, premda ju je talijanski putopisac Alberto Fortis pronašao u izrazito hrvatskom kraju u Imotskoj krajini i objavio u svojoj knjizi „Viaggio in Dalmazia“ (Venezia, 1774.). Friedrich Schiller pak naveliko se žalio u svojoj drami „Wallenstein“ na hrvatske vojnike u tridesetogodišnjem ratu, tvrdeći da su bili brutalni, što je, valjda, istina, ali se po tome nisu ništa razlikovali od ostalih bojovnika. Na Hrvate kao narod, ali i na ostale južnoslavenske narode, posebno se okomio Marxov suborac Friedrich Engels nazivajući ih „ostacima naroda, osuđenih na propast“. Marx i Engels psovili su Hrvate pod vodstvom bana Josipa Jelačića jer su pomogli ugušiti mađarsku revoluciju burne godine 1848., ali ne zbog svoga „antirevolucionarnstva“ nego protivci se mađarskom imperijalizmu koji je sve do kraja Prvog svjetskog rata bio ključni krivac za propast Austro-Ugarske kao začetak ujedinjenja Europe.

U hrvatsko-njemačkim političkim odnosima nije bilo sve u redu

Kako vidimo, hrvatsko-njemački, odnosno hrvatsko-austrijski politički odnosi bili su ambivalentni, posebice zbog stalnog straha Hrvata od germanizacije koja, kako danas znamo, ipak nije bila tako opasna kako se pričinjavala tadašnjim prosvjetarima i političarima koji su jadikovali da bi Hrvati gubitkom svoga hrvatskoga jezika mogli izgubiti i svoju nacionalnost. To se na sreću nije dogodilo. Hrvati su najprije ušli u perso-

nalnu i kasnije u stvarnu uniju s Mađarima, a onda skupa s njima u savez s njemačkim Habsburgovcima. To je barem dio Hrvatske spasilo od turskih osvajača. S druge pak strane carski Beč nije imao sluha za hrvatske nedaće u borbi protiv Osmanlija. Najpoznatiji primjer za to bila je urota Zrinsko-Frankopanska (16. stoljeće), dviju važnih hrvatskih plemićkih obitelji koje su se s mađarskim plemićima (palatin Nadasdy) borile protiv bečkog centralizma, tražeći pomoć čak od vjekovnih neprijatelja, Turaka. Kad je urota otkrivena prijevarom su pozvani u Beč da mole cara Leopolda za oprost, ali su bili uhićeni i Bečkom Novom Mjestu (Wiener Neustadt) osuđeni i pogubljeni kao veleizdajnici. Od njih potječe glasovita izreka: „Ne viruj Nimcu ko ni zimskom suncu.“ Hrvati ih slave kao svoje nacionalne junake. Sigurno mnogo blažu sudbinu doživio je ban Jelačić kojim je spasio cara od Mađara, a za uzvrat Beč je Ugrima ustupio pola Carevine razbucavši hrvatske zemlje na austrijsku i ugarsku polovinu, a to je dovelo do bujanja jugoslovenstva kod Hrvata i Slovenaca i djelomično uzrokovalo propast Dvojne monarhije. Nakon Prvog svjetskog rata demokratski Hrvati više ne

traže pomoć Njemačke u borbi protiv srpske hegemonije. Vođa Ustaškog pokreta Ante Pavelić odlazi tek nakon atentata na vođu hrvatskog naroda Stjepana Radića i drugova u beogradskoj Skupštini najprije u Bugarsku i potom u Italiju tražeći savezništvo kod Musollinija, što se kasnije fatalno odrazilo na hrvatsku politiku tijekom NDH jer Talijani su prisilili Poglavnika da im ustupi veći dio Dalmacije i gotovo sve jadranske otoke, a to je bio jedan od važnijih razloga za uspjeh partizanskoga pokreta u južnim dijelovima Hrvatske. Talijani su osim toga šurovali sa četnicima koji su se svim sredstvima borili protiv NDH. Zanimljivo je napomenuti da su Nijemci pokušali izigrati Talijane u ožujku 1941. nudeći predsjedniku HSS-a Vlatku Mačeku da preuzme vlast u Hrvatskoj, ali on je to kao demokrat odbio, što je možda bilo pogriješno. Hrvatsko-njemački odnosi u Drugom svjetskom ratu spadaju sigurno u najtragičnija poglavlja njihove povijesti, jer su se s jedne strane ustaše kao nacionalisti našli na krivoj strani, a na drugoj, partizani nisu bili demokrati nego staljinisti. Sve je završilo tragično za obje strane. Tek uspostavom neovisne i demokratske Republike Hrvatske moglo je

započeti normaliziranje odnosa dvaju naroda u okviru ujedinjenja Europe kojoj Hrvati povijesno i kulturno odvijek pripadaju.

Bez Njemačke Hrvatska bi predugo čekala na međunarodno priznanje

Najbolji odnosi Hrvata i Nijemaca počeli su se razvijati u sumraku Jugoslavije god. 1990. nakon što je vlada Helmuta Kohla i Hansa-Dietricha Genschera shvatila da Hrvatskoj i Sloveniji ne može odbiti pravo na samoodređenje, (zajamčeno ne samo u Ustavu SFRJ nego i u Povelji Ujedinjenih Naroda!) kad se i sama koristila tim pravom u procesu ujedinjenja dviju njemačkih država. Zahvaljujući njemačkim nastojanjima i Europska Unija je uvidjela da ne može „spasiti“ Jugoslaviju pa se, premda nevoljko, priklonila politici Bonna, Vatikana i Beča. Veliku ulogu u tadašnjem uspješnom razvitku hrvatsko-njemačkoga prijateljstva igrala je i hrvatska zajednica u Njemačkoj. Daleko bi nas odvelo da o tome iznesemo i najnosnove podatke. Nakon povlačenja Genschera, njegov nasljednik Klaus Kinkel više je igrao ulogu „nositelja opomena“ Europske Unije vladama predsjed-

nika Franje Tuđmana nego prijatelja Hrvatske. Njemu Hrvati sigurno neće podignuti spomenik kao Genscheru u Selcima na Braču, (što meni osobno nije bilo po volji jer živim se ljudima ne podižu spomenici). I Joschka Fischer koji je došao na stolicu šefa njemačke diplomacije nakon Kinkela nije bio baš sklon Hrvatskoj, ali, kako naš narod kaže, „prošla je baba s kolačima“, Hrvatska se ustalila i danas, ponovno zahvaljujući, među ostalim, i njemačkoj vladi, kroči velikim koracima u smjeru Europske Unije.

Hrvati u Njemačkoj sigurno su glede integriranja u njemačko društvo jedna od najstabilnijih nacionalnih skupina među strancima. Kölnski nadbiskup, kardinal Joachim Meisner, rekao je u jednom intervjuu za Hrvate da su „sol u juhi njemačkoga katolištva“. Bolji kompliment nismo mogli dobiti jer više od 90 posto ovdašnjih Hrvata su katolici, a oni koji to nisu barem se tako ponašaju.

Mi koji živimo u Njemačkoj možemo biti ponosni na naš doprinos njemačko-hrvatskoj suradnji koja ipak još nije savršena, koju treba razvijati na dobrobit obaju naroda tako da Hrvati u Njemačkoj ostanu Hrvati, a Nijemci njihovi najbolji prijatelji.

Prva sveta pričest u HKZ Blaženog Alojzija Stepinca i sv. Nikole Tavelića u Balingenu.

Voditelj zajednice: don Božo Polić

Prvopričesnici: Josip Jovanović, Antonia Kelčec, Stjepan Drmač, Tomislav Hrštic, Simon Jurjević, Mato Budimir, Robert Tunić, Karolina Boltadžija, Leon Cilar, Luka Mustapić, Mischelle Dobrovolec, Ivica Jelavić, Valentina Petrušić

Hrvatska katolička misija u Giessenu

Voditelj misije: fra Marijan Petričević

Prvopričesnici: Mateo Barbarić, Nina Stanković, Julijan Vujica, Ana Maria Blažević i Izabela Bebek

Naši prvoprič

Hrvatska katolička misija u Hannoveru

Voditelj misije: p. Anastazio P. Petrić

Prvopričesnici: Luca Legat, Petar Jurić, Antonio Periša, Božo Petrović, Teo Karačić, Josip Miličić, Veronika Gudelj, Natalie Buntić, Antonia Eve, Antonija Tuzlak, Lea Kezmić, Romana Magdalena Soldo

Hrvatska katolička misija u Kloppenheimu

Voditelj misije: fra Marijan Petričević

Prvopričesnici: Filip Bogdanović, Lara Bogdanović, Fabian Kopjar, Andre Milić, Igor Udovičić, Mateo Čenan, Julijan Božić, Tomislav Ševo i Dominik Pavlović

Pozivamo voditelje i drugih hrvatskih katoličkih misija da nam šalju fotografije prvopričesnika i krizmanika

KONTAKT:

ISERNHAGENER STR. 6
30161 HANNOVER
TEL +49 (0) 511 - 336 46 87
FAX +49 (0) 511 - 353 01 78
MARINASTOJAK@GMAIL.COM
MOBILE:
+49 (0) 172 - 515 23 27

Hrvatska katolička zajednica Sindelfingen

Voditelj misije:

fra Marinko Vukman

Prvopričesnici: Lea Kulaš, Eva Marija Brdar, Emilia Matišić, Ante Vasilj, Filip Hlebec, Patrik Horžić, Nadine Bela, Sarah Šimić, Katarina Barbir, Antonio Barbir, Laura Marković, Marko Ivanković, Niko Marin Nikolić, Daniela Filipović, Marin Filipović, Ivan Marić, Laura Šimunović, Dario Perković, Magdalena Salatović, Matea Zeba, Anna Bunoza, Josip Andrić, Tomislav Zečević, Monika Mihalić, Julian Metzger, Tomislav Čuljak, Ivan Galić, Tino Jukić, Gabriel Ljubičić, Roko Đopa, Laura Kuić, Leonardo Stojčević

esnici

Hrvatska katolička misija u Gaggenau

Voditelj misije: vel. Ivan Nedić

Prvopričesnici: Kristina Anđić, Antonio Colić, Dominik Fratrić, Luca Guerrea, Leon Knezović, Ana Mijatović, Alen Mrkaljević, Nathalie Retzlaff, Marin Rozić, Mihael Tadić, Tina Tadić

Hrvatska katolička misija Karlsruhe

Voditelj misije:
vel. Ivan Nedić

Prvopričesnici:

Stephanie Antić, Michelle Baranić, Mario Čubela, Marco Jašin, Kristijan Jović, Mija-Mirjana Jović, Lea Kesten, Dario Martić, Elly Mendešević, Lukas Mendešević, Adrian Mištrafović, Luciana Mrkaljević, Lea Nižić, Mario Pekas, Valerija Piplica, Magdalena Sudar, Ena Vasilj i Mara Zeljko

U STUTTARTU OSNOVANA PODRUŽNICA KLUBA NAVIJAČA UVIJEK VJERNI

Idemo bodriti hrvatsku repku protiv Austrije

Marina Botica

U Stuttgartu je osnovana podružnica kluba navijača Hrvatske nogometne reprezentacije pod nazivom Uvijek vjerni. Podružnica je osnovana 23. siječnja na inicijativu navijača kockastih i današnjeg vodstva kluba Maria Solde, Željka Solde, Vedrana Milasa, Tomislava Čuture, Karla Lauca i Marine Botice. Osnivanje je proslavljeno na Ličkoj večeri u dvorani Stadhalle u Ditzingenu. Podružnica obuhvaća cijelu pokrajinu Baden - Württemberg, povjerenik podružnice je Mario Soldo, a što je potvrđeno i službenim certifikatom

Hrvatskog nogometnog saveza. Cilj osnivanja kluba navijača Uvijek vjerni je okupiti sve navijače Hrvatske nogometne reprezentacije i približiti ih momčadi.

Sjedište kluba u Hrvatskoj je u Zagrebu, Osijeku i Vinkovcima, u pripremi su podružnice u Koprivnici i Dalmaciji, osnovana su sjedišta i u Beču, Zürichu, Treunreutu i Stuttgartu. Uvijek vjerni proširili su se i na druge kontinente, u gradovima preko Atlantika otvorene su podružnice u New Yorku, Torontu, Clevelandu i Chicagu.

Prvo službeno putovanje kluba organizirano je 3. ožujka u Bruxelles.

Na put u Belgiju krenulo je i vodstvo kluba iz Zagreba, te navijači iz Mannheimima i Frankfurtu. Bijelo-crvene kockice zašarenile su ulice Bruxellesa.

Temperatura ispod nule nije spriječila navijanje i pjesmu Uvijek vjernih, krajnji rezultat i pobjeda hrvatske reprezentacije bila je najveća hvala za neumorno navijanje hrvatskih navijača sa tribina bruxelleskog stadiona.

U klub Uvijek vjerni mogu se učlaniti navijači Hrvatske nogometne reprezentacije bez obzira na navijačku ili klupsku pripadnost nekoj od domaćih ili stranih momčadi, dob ili spol. Svi su okupljeni pod motom „Uvijek vjerni“. Klub apelira na spas kulture navijanja i mir na sportskim terenima. Navijače kluba Uvijek vjerni je engleska policija okarakterizirala kao „korektnu, i najmanje problematičnu“.

Klub u samo nekoliko tjedana djelovanja broji 80-tak novih članova i jedan dio starih, najstariji član ima 76, a najmlađi 7 godina. Vodstvo je ponosno na velik broj žena u članstvu kluba.

Ovim putem članovi kluba pozivaju ljubitelje hrvatskog nogometa da im se priključe, u planu su nova putovanja kao i organizacije velikih nogometnih turnira.

DÜSSELDORF

20. obljetnica HDZ-a

U Düsseldorfu je održana proslava 20. obljetnice HDZ-a u pokrajini Nordrhein-Westfalen. Svečanosti su nazočili predstavnici Koordinacija HDZ-a NRW na čelu s predsjednikom dr. Veselkom Jovanovićem, dr. Miro Kovač, veleposlanik Republike Hrvatske u Berlinu, Vjekoslav Križanec, generalni konzul RH u Düsseldorfu, dr. Hakan Akbulut, generalni konzul Turske, Branko Bačić, glavni tajnik HDZ-a, Beatrix Phillip, zastupnica u Bundestagu, dr. Renate Sommer, zastupnica u Europskom parlamentu, Regina van Dinther, predsjednica Parlamenta NRW-a, Asja Bebić, tajnica središnjice za iseljeničtvo, Darko Jugović, predsjednik mladeži HDZ-a NRW, tajnik Niko Ereš, voditelji Hrvatskih katoličkih misija iz Düsseldorfa i Wuppertala, te mnogi drugi gosti s područja NRW-a. Prikazan je presjek rada i aktivnosti ogranaka i Koordinacija od osnutka do danas. Prezentaciju je predstavio dr. Miljenko Sečen, jedan od utemeljitelja HDZ-a na području Sjeverne Rajne i Westfalije. Izvršno organizirana proslava gdje su ogroman doprinos dali Kristian Tušek i Marin Beljo nagrađena je burnim pljeskom. Uz domjenak, gosti su imali priliku razgovarati s uglednicima i visokim uzvanicima iz političkog i javnog života.

S nama u Klagenfurt na utakmicu

U srijedu, 19. svibnja članovi kluba „Uvijek vjerni“ organiziraju jednodnevno putovanje u Klagenfurt na prijateljsku utakmicu Austrija

– Hrvatska. Polazak autobusima je u 7 sati iz Stuttgarta Feuerbacha. Cjelodnevni veliki promotivni malonogometni turnir na kojem će sudjelovati 20 hrvatskih momčadi s područja Baden-Württemberga, održat će se

u subotu, 19. lipnja na terenima TSV Korntala pokraj Stuttgarta. Pokrovitelj turnira je Hrvatski nogometni savez. - Popratni sadržaji za djecu, finale turnira i velika zabava obećavaju nezaboravan doživljaj, dodite i pridružite nam se – poručuju iz kluba. Svi zainteresirani mogu poslati svoje upite i prijave na e-mail adresu info@uvijekvjerni-stuttgart.de ili na adresu „Uvijek vjerni“ Stuttgart, Leobenerstr. 29, 70469 Stuttgart.

PRVI PUT GOSTUJE U HRVATSKOJ

Klaus Kobjoll, biznismen i pisac, autor bestselera Srdačnost kao roba

U petak, 9. travnja, predavanje pod naslovom „Be different or die“ održao je Klaus Kobjoll, uspješan poduzetnik, vlasnik uglednog Country Hotela i Creative Centre Schindlerhof, dobitnik nagrade European Quality Award for the Independent SME's (small and medium enterprises) u Parizu i autor bestselera „Srdačnost kao roba“. Svoje praktično i teoretsko znanje uspješnog vođenja turističkog poduzetništva Kobjoll je u Zagrebu u dvorani zagrebačkog hotela Antunović u organizaciji Eures Tim prenio domaćim i stranim pred-

stavniciima s područja turizma i gostima iz regije. Svojim poučnim pričama iz vlastitog iskustva polaznike je poučio kako srdačnost upotrijebiti za trajni uspjeh tvrtke.

“Reci mi i ja ću zaboraviti. Pokaži mi i ja ću zapamtiti. Uključi me i ja ću razumjeti.”, krilatica je za kojom se povodi Klaus Kobjoll. Posebnu pozornost na predavanju posvetio je hrvatskom turizmu i njegovom viđenju Hrvatske kao turističke destinacije. Njegov najuspješniji pothvat je „Landhotel Schindlerhof“ koji se otvorio 1984. godine u Nürnbergu.

Klaus Kobjoll je suorgani-

zator i počasni predsjedatelj „Landidylla“ kooperativnog hotelskog projekta koji trenutačno broji 70 organizacija članica u Njemačkoj, Austriji i Francuskoj. Zu Redovan je predavač marketinga za stjecanje hotelske diplome unutar Swiss Hotelier's Association (SHV). Aktivan je član German Hotel and Restaurant Association (DEHOGA) i prvi punopravni član Swiss Hotelier's Association (SHV), a za svoje izvanserijske govorničke vještine 2009. godine nagrađen je pozivom u „hall of fame“ za životno postignuće. (ms)

**Autohaus
MAX
Hamburg**
Inn. Ivica Mikorjević

Seriöse und korrekte Abwicklung ist selbstverständlich!

- Ankauf / Verkauf
- An / Abmeldeservice
- Finanzierung / Leasing
- Dekra Siegelprüfung
- Garantie 12 / 24 Monate
- Kommission / Inzahlungnahme
- Export / Transport - Weltweit
- Erstellung von Ausführbescheinigungen

Finanzierung / Leasing

DEKRA SIEGEL Prüfpunkte **DEKRA**

Kraftfahrzeug Garantie

Bargteheider Strasse 14 • 22143 Hamburg
Telefon: 040-254 828 40 • www.autohaus-max-hamburg.de

Autokuća Max iz Hamburga

je tvrtka s iskustvom,

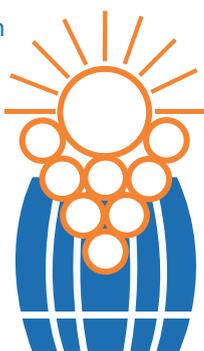
ovlaštenu je distributer za prodaju svih EG-novih i rabljenih vozila. Svojim kupcima i klijentima nudimo vozila na leasing i kredit po povoljnim kamatnim stopama, bez učesća i u malim mjesečnim obrocima. Sva rabljena vozila su iz prve ruke, s dobrom servisnom povješću i od provjerenih vlasnika. Kvalitetu i ispravnost vašeg odabranog vozila provjeriti će i potvrditi DEKRA. Između ostalog nudimo garanciju, osiguranje, prijavu, odjavu, procjenu i otkup vašeg auta, export-import i transport diljem svijeta. Uspješno poslujemo već dulji niz godina u Njemačkoj i u Hrvatskoj.

Dođite i posjetite našu autokuću, dočekat će vas ljubazno osoblje.

Radujemo se upoznati vas!

Wein-Import DABRO

Groß- und Einzelhandelsimporte von Weinen
Spirituosen, Lebensmittel aus Kroatien
Gastronomieservice
Anka und Marko Dabro

Sternstrasse 67
20357 Hamburg
Telefon 040 / 4 39 58 45
Telefax 040 / 4 39 17 06

Dr.med. Refmir Tadžić & Co.

Fachärzte für Allgemeinmedizin, Innere, Neuropsychiatrie
Homöopathie, Psychotherapie
Gesundheits- und Ernährungsberatung

Lange Reihe 14
20099 Hamburg Sprechstunden:
Mo- Fr. 08:00 - 18:00

Tel. 040 28006333
Fax. 040 28006335
dr.tadzic@t-online.de

Mariendorfer Damm 50-52
12109 Berlin

Tel: +49 (0 30) 700 987 69
Fax: +49 (0 30) 705 93 85
www.city-pension-sanader.de
info@city-pension-sanader.de

City
Pension
Sanader

FÜR INDIVIDUALREISENDE UND GRUPPEN

Wir bieten zu fairen Preisen Unterkunft in unserem familiär geführten Haus im Berliner Bezirk Tempelhof-Schöneberg. Auf fünf Etagen befinden sich:

- Einzelzimmer,
- Doppelzimmer,
- Dreibettzimmer,
- Vierbettzimmer,
- 5 Mehrbettzimmer (für 5-8 Personen mit Etagenbetten).

Alle Zimmer sind mit Dusche/Badewanne und WC ausgestattet, in allen bis auf die Mehrbettzimmer gibt es einen Fernseher.

Tunici's
Restaurant
Dubrovnik

Adolph-Schönfelder-Straße 49
22083 Hamburg
Tel. 040 - 295 433
Fax 040 - 29 82 05 10

Kieler Strasse 407
Tel. 040 - 520 14 130

Rahlstedter-Bahnhofstr. 48
22143 Hamburg
Tel. 040 - 677 11 82

Schiffbeker Weg 96
Tel. 040-731 47 88

www.restaurant-dubrovnik.de

Weinimport Croatia

Groß- und Einzelhandel
Import von Weinen, Spirituosen und Lebensmitteln aus Kroatien
Gastronomieservice

Öffnungszeiten:
Mo.- Fr. 9.00 - 18.30 Uhr
Sa. 9.00 - 15.30 Uhr
Inh.: Matić

Hammerbrookstr. 84
20097 Hamburg
fon/fax: 040 - 236 88 391
mobil: 0173 - 214 53 70
www.weinimport-croatia.de

Veliki odmor 32

KRISTIJAN FAJDETIĆ,
7. RAZ.
BODENSEE

KRISTIJAN FAJDETIĆ, 7. RAZ, BODENSEE

KRAVATA_EMA-
NUELA DEL NILO,
5.R.,MÜNCHEN

KRAVATA_DANIJELA
RADOLOVIĆ,
5.R.,MÜNCHEN

LUCIJA MILIČEVIĆ, 2.R. ROSENHEIM_ KAD SE ČIČAK ZALJUBIO

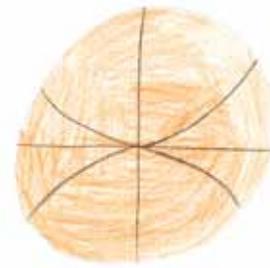
KRAVATA

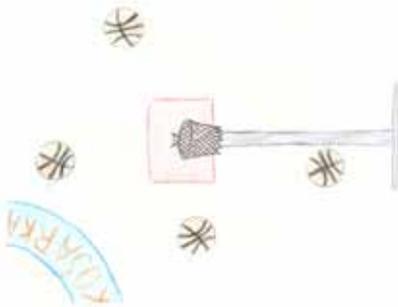
KRAVATA_XE-
NIA MATEA
BICANIĆ, 4.R.
KOLBERMOOR

MARINA GRGIĆ_5.R.,TRAUNREUT

JASENKO MAHMUTOVIĆ, 6. RAZRED

GABRIELA TOPALOVIĆ I LUCIJA CRNOGAJ, 6 I 7 RAZRED

KATARINA BLAŽEVIĆ, 7. RAZRED

LAURA CELINE BREKALO, 3. RAZRED

ANA MARIJA ARAČIĆ, 4. RAZRED

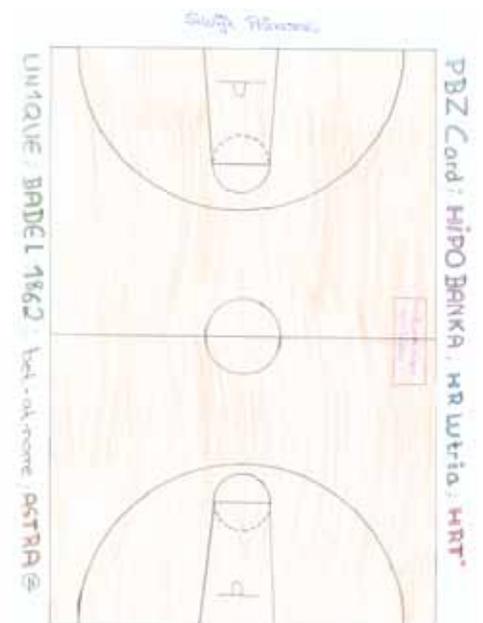
LAURA LUCIĆ, 4. RAZRED

LEON KOZINA, 6. RAZRED

LUKA KOZINA, 8. RAZRED

SILVIJA PRIMORAC, 8. RAZRED

Radovi učenika

DRUGO MJESTO NA NATJECANJU LITERARNIH I
NOVINARSKIH RADOVA ZLATNA RIBICA

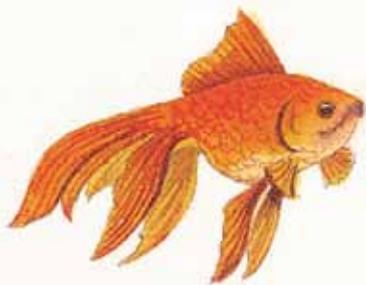
U jeziku se susrećemo i prepoznamo

Pogled između dvije osobe je najbrži način da se međusobno ostvari kontakt. Drugi najbrži način, koji je najvažniji i o kojem ću sada i pisati je jezik.

Kad razgovaram s nekom osobom, on mi, jezik, najviše otkriva o toj osobi.

Preko zvuka mogu saznati je li osoba dobre volje, ili ne, je li raspoložena ili umorna. Jezik mi puno govori o njezinim osjećajima, kao na primjer, o bijesu, radosti, sreći, tuzi ili ljubomori. Preko sadržaja od toga što mi osoba govori mogu zaključiti je li ta osoba pametna, simpatična, mirna, uzbudljiva i kakav smisao za humor ima. Ali to nije sve! Jezik mi može reći iz koje zemlje ta osoba dolazi.

Bez jezika nema komunikacije među nama, ljudima. Bez komunikacije ne funkcionira ništa na ovom svijetu, niti politika, niti gospodarstvo, ili kultura. Jezici su u ovo vrijeme jako važni zbog globalizacije. Jezik olakšava suradnju s drugim zemljama, jer se može razumjeti drugog partnera što je vrlo važno. Bez jezika nema društva, pri-

jateljstva, ili ozbiljne veze s partnerom. S jezikom se može sudjelovati u razmijenjeni učenika iz druge zemlje kao na primjer iz Engleske ili Francuske i tamo upoznati njihovu kulturu, ljude, život, i možda se nađu i novi prijatelji kao što sam ih i ja našao kad sam bio u Francuskoj.

Bez jezika novorođenče se ne može razvijati ili preživjeti što je i rimsko-njemački car Friedrich II. dokazao stavivši nekoliko novorođenčadi u jednu sobu. Dvjesto žena je zapovjedio da djecu hrane i čiste, ali da s njima ne razgovaraju. I tako je htio car Friedrich II. po-

naći jezik s kojim se na početku čovječanstva pričalo. Rezultat toga je bio da su sva novorođenčad umrla. Iz toga eksperimenta je vidljivo da je jezik potreban za život.

Ja sam Hrvat koji se rodio u inozemstvu, u Njemačkoj. I zato sam još ponosniji na to da znam pričati hrvatski, zato što se čovjek kroz život stalno uspoređuje sa svojim jezikom. Ja sam vrlo zahvalan da su me moji roditelji učili hrvatski jezik. Ima puno Hrvata u Njemačkoj koji ne znaju pričati hrvatski samo zbog roditelja. Uvijek kad idem u Hrvatsku za praznike onda mi je svaki put drago kad mogu pričati sa svojim hrvatskim narodom bez stida i sa ponosom. Ja sam jako zahvalan da čovjek može komunicirati na svom jeziku zato što nas to čini drukčijim nego što su životinje i najpametnijim bićima na ovom svijetu.

Stipe Čikeš,
10.razred,
Sigmaringen

Jezik moj hrvatski

Jezik moj hrvatski po meni je i najljepši. Nije težak, a ni lak, to mi daje jedan znak: Kad ga govorim, kaže mi, da sam u hrvatskoj zajednici. Ne znaju ga govoriti svi, nego samo mi Hrvati. Hrvatski mi lijepo zvuči, naučila sam ga kući. Od mame, tate, djeda i bake, od starije sestre i starije braće. Jezik moj hrvatski, za mene je najbitniji. Previše ga volim ja, i neću bez njega nikada.
Martina Zubak, 10.r
Rupprecht Gymnasium München

Jezik moj hrvatski

Što je to hrvatski? pitaju me ovdje svi. Jezik moj materniji i on mi je najljepši. Naučila sam ga od moje majke a ona od moje bake tako ću i ja svojoj djeci taj hrvatski jezik reći. Pričati im hrvatske bajke koje smo čuli od naše majke plašiti ih s "baba rogom" naučiti ih reći zbogom.
Tea Zubak 10.r
Rupprecht Gymnasium München

BROJALICE

Tok tok tok
sestra pije sok,
za poneku zgodu
mineralnu vodu.
mama crnu kavu
tata šljivu pravu,
a ja šipkov čaj
Pjesmici je kraj.

Tašun, tašun, tanana
vidi našeg Ivana
dolazi na zecu
razveselit djecu,

Cik cak, pade mrak
Mjesec zašo za oblak
za oblakom vodu pije
pa sad više žedan nije.

Berem, berem jabuke
pune su ih moje ruke,
crvene, žute, zelene
nek ih sjete na mene
Berem, berem jabuke
pune su ih moje ruke,
crvene, žute, zelene
nek ih sjete na mene.

Crvene su tati
kad se kući vrati,
mami one žute
svuda razasute,
a šarene boje
samo za nas dvoje!

ZAGONETKE

U njoj su olovke
teke i knjige,
u njoj su moje
školske brige.
(___ b _)

Bijeli kamen po drvetu
šara. Pjesme piše a spužva
je briše!
(___ d _)

Dva šarena krila
cvijet su poljubila.
Stalno radi i odmora
nema (___ t ___)
slatki sok u saće sprema,
košnica je njezin dom
a u njemu – sve na svom!
(_ č ___)

P J E S M E

ZA ŠTO SLUŽE

Za što služi mama?
Da djeca ne budu sama.
Za što služi tata?
On popravlja igračke i vrata.
A djeđovi i bake?
Za priče, molitve i žvake.
A djeca?
Da ulove plavog zeca,
za osmijeh, igre i stvari druge,
i da odrasli ne umru od tuge.

Kutak
učitelja
Ilije
Nikića

Biti miran neće
Za suncem se kreće.
(_____ t)

U sobu nam zaviruje,
zlatne niti stere
skoro do večere.
(___ c _)

"Okreće se u krug"
Iza brda proviruje
put je njegov dug.
(___ c _)

MAMA JE VAŽNA

Mama je važna zbog odjeće,
majka je veliki komad sreće.
Kad dijete rađa il sadi cvijet,
klanja joj se cijeli svijet.
Mati je važna zbog raznih jela,
i mnogih, mnogih drugih djela.
Al neki nikako da shvate,
da ništa ne može bez tate!

Ono u zadnjoj fazi
stanuje u vazii.
I dok ga pogledi
divljenja prate
ono broji – zadnje sate!
(_____ č _)

Ispod njega darovi
Drven štap i crna glava
u svakoj je kući,
nečistoću skida
i odijelu i obući.
(___ k _)

Nosimo ih na očima
Bistriji je svijet s njima.
(___ č ___)

Dugih nogu bijela vrata
U kljunu nosi seku il brata!?
(_____)

Kad godina stiže nova
okičen je do krova:
prskalice, poslastice,
raznobojne žaruljice.
Ne poznaje riječi glad
vječito je zelen, mlad.

i Obitelj sveta
svi su puni radosti
zbog malog Djeteta.
(___)

Oštra glava dugi vrat
A nož joj je mlađi brat.
(_ j _____)

Mrežu plete cijeli dan
Za ručak je muha-plan.
(_____)

2 x tjedno Düsseldorf - Split

4 x dnevno Frankfurt - Zagreb

4 x dnevno München - Zagreb

svaki dan Frankfurt - Split

svaki dan Frankfurt - Dubrovnik

svaki dan München - Split

Croatia Airlines
Frankfurt (069) 92 00 520
München (089) 975 92 730

www.croatiaairlines.com

povratni letovi već od 164 EUR*

*konačna cijena za kupnju na web stranici Croatia Airlinesa
Broj mjesta po navedenoj cijeni na svakom letu je ograničen.

CROATIA AIRLINES

A STAR ALLIANCE MEMBER

Volim letjeti, tada mi Hrvatska nije daleko!

Kristina Debeljak, Stuttgart

Stalno mi pričaju da se avionom stigne u Lijepu našu prije nego što se pročitaju novine. Ali bez obzira na to ja još nisam letio i to mi ne smeta. Zato i kad putujem autom Hrvatska mi nije daleko. Već se sad veselim sljedećem putovanju u domovinu, možda i avionom!

Filip Tomšić, 9. razred, Ausburg

Letjeti je lijepo, ako se leti može se osjetiti slobodno i lagano. Ako letiš brz si i ništa te ne može kočiti.

Ako letiš automatski si slobodan. Ako letiš bliže si nebu, ti si zdrav, nemaš problema i ne osjećaš se bolestan.

Letjeti je lijepo!

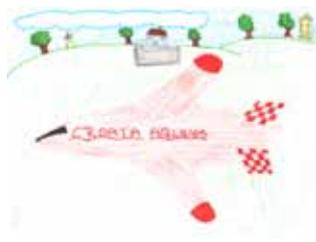
Goran Vizec, 7. razred, Ausburg

Petra Vidović, 8.r. Freising

Iva Šuker, 2.r., Lausanne

Martina Šuker, 5.r., Lausanne

Mara Fabečić, 8.r., Lausanne

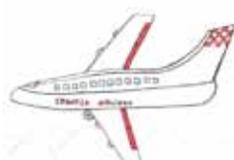
Nora Tomac, 8.r., Lausanne

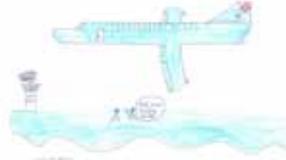
Anna-Maria Grčić, 6.r., Freising

Ana Budinski, München

Monika Četković, 8.r.

Marin Pranjčić, 5.r., Freising

CROATIA AIRLINES
TADA HRVATSKA, NIJE DALEKO!

Matea Majstorović, 7.r., Lausanne

350 MINISTRANATA NA 14. SUSRETU HKM

Ministranti svih misija

Kruno Janković

U subotu, 01. svibnja održan je 14. susret ministranata Hrvatskih katoličkih misija u Bavarskoj, domaćin susreta bila je Hrvatska katolička misija Nürnberg.

Ministranti su s voditeljima HKM-a pristizali autobusima i autima, nakon okrijepe, u zajedništvu s njihovim župnicima, časnim sestrama, đakonima, pastoralnim i ostalim suradnicima okupili su se u dvorani misije u Nürnbergu da bi sudjelovali na svetoj misi.

Prije početka misnog slavlja voditelj Hrvatske katolič-

ke misije u Nürnbergu, don Rudolf Belko pozdravio je sve ministrante i njihove voditelje, te ih upoznao s važnim napomenama i informacijama.

Sv. misu vodio je najstariji svećenik, fra Luka Livaja iz HKM München, u propovjedi je ispričao ministrantima svoja iskustva ministiranja i s nekoliko primjera potaknuo sve na razmišljanje.

Glazbeni dio programa obogatio je zbor djece iz HKM München na čelu s časnom sestrom Nikolinom Bilić. Marljive domaćice i pomoćnice su goste nakon

svete mise počastile domaćim slasticama. Neki su vrijeme nakon ručka iskoristili za kratki predah uz kavu i kolače, dok su mališani već nestrpljivo čekali da se krene na igralište i počnu natjecanja.

Svih 350 ministranata i ministrantica u ruke je zgrabilo svoje torbe i opremu i uputilo se na obližnje igralište. Nakon zajedničkog fotografiranja počela su natjecanja u trčanju, podjeljeno po razredima, na ženske i muške grupe. Zanimljivo je bilo vidjeti kako se upravo oni najmanji najviše trude pobijediti, nakon dolaska na cilj

pružala se ruka i pobjedniku i gubitniku, upravo onako kako je đakon Mate Kutleša najavio za vrijeme mise.

Natjecalo se i u drugim disciplinama: nogometu i graničaru. Budući da je bilo puno ministranata, igralo se na dva terena, tako da su sve grupe imale šansu pokazati svoje sposobnosti i vještine.

Druženje na igralištu trajalo je do u kasno popodne, potom su sudci prebrojali osvojene bodove i dobivene utakmice.

Dok se čekalo na podjelu nagrada „stari“ fra Luka priredio je vanredan glazbeni program s ministrantima,

a ubrzo se počelo i s dodjeljivanjem nagrada. Trčanje je nagrađivano medaljama do trećega mjesta, po razredima i grupama. Zasluge u nogometu i graničaru nagrađivane su pokalima.

Ministranti svih misija jednako su se trudili, svi su se vratili kućama s osvojenim nagradama. Sigurno će svaki ministrant i ministrantica imati šta ispričati svojim prijateljima i prijateljicama, braći i sestrama, tatama i mamama, pa čak i bakama i djeđovima, jer su svi zadovoljni i sretni, i s puno lijepih doživljaja krenuli svojim kućama.

na okupu u Bavarskoj

KOŠARKAŠKI KLUB ZRINSKI WAIBLINGEN

Uspješan hrvatski amaterski košarkaški klub iz Waiblingena

Košarkaški klub Zrinski ima želju i namjeru pobijediti na ovogodišnjem turniru Dražen Petrović 2010. u Essenu, bez obzira na to što je konkurencija jaka. Klub je u Essenu već ranije osvajao turnir.

Za sljedeću sezonu ne namjeravaju mijenjati ništa u klubu, koji do daljnjega ostaje amaterski. Igračima je važnije društvo i prijateljstvo.

U klubu se, naime, od njegova osnivanja igra jako dobra košarka, a najveći uspjeh je bio ulazak u Landesligu 2005. godine. Na žalost, nakon ulaska u viši rang natjecanja nije imao trenera. Klub je se za samo godinu dana morao vratiti u Bezirksligu. Pa ipak, klub se u tom trenu preporodio, budući da je menadžer Mate Ćurković preuzeo vodstvo kluba te doveo nove igrače. Zrinski se, zahvaljujući dobrim igrama, brzo vratio u Landesligu u kojoj se etablirao. Klub je stalno bio u samom vrhu lige i još uvijek je. Mogući ulazak u Oberligu bi bio mala senzacija za sve Hrvate, ali će se to saznati krajem svibnja kada košar-

Povijest kluba

Klub Zrinski je osnovan 1987. godine, kad se krenulo s bućanjem i nogometom. Košarka se počela igrati 2000. Na inicijativu Karla Lauca, koji je do današnjega dana predsjednik Košarkaškog kluba Zrinski. Od 2005. godine Mate Ćurković je preuzeo funkciju menadžera ekipe, što znači da se brine o financijama i organizaciji. Lauc se pak bavi predstavljanjem kluba, medijima i sponzorstvom.

kaški savez odluči hoće li drugoplasirana ekipa ući u viši rang natjecanja. Mogući ulazak Zrinskoga u jaču ligu i viši rang natjecanja za Hrvate znači i probleme jer je novca malo, a obveza puno. Tu su i problemi s gradom Waiblingenom. Zrinski se, naime, ne može mjeriti s njemačkim klubovima. No, uz podršku vjernih sponzora, klub se nekako snalazi, pokrivaju se troškovi dvorane.

KK CROATIA FREUNDENSTADT

Cilj nam je ulazak u viši rang

U ovu sezonu košarkaši kluba Croatia Freudenstadt ušli su oporavljeni od ozljeda i jako motivirani. Prošli su Vorrunde i Zwischenrunde, a slijedi playoff-finale protiv Nagoolda za ulazak u Bezirksligu. Cilj kluba je ulazak u viši rang.

Povijest ovog hrvatskog kluba je bogata i burna, nekad se pod njegovim imenom igrao nogomet, a posljednjih nekoliko godina košarka.

U Schwarzwaldu je 1972. godine osnovan nogometni klub pod imenom NK Croatia Freudenstadt. Košarkaško odjeljenje utemeljeno je 2006., četiri godine nakon što je ugašeno nogometno, budući da je bilo dovoljno onih koji su bili zainteresirani za košarku.

Sukladno tome promjenjeno je i ime kluba, koji više nije bio NK (nogometni) nego KK (košarkaški).

U košarkaški klub okupili su se neki bivši igrači KK Haiterbach, neki od njih već dulje vrijeme nisu igrali, a klubu su se priključili i košarkaški entuzijasti koji su prvi put

počeli trenirati košarku. Upravu KK Croatia Freudenstadt čine igrači, iz čijih se redova bira i blagajnik i trener. Prve dvije sezone predsjednik kluba je bio Matko Pranić, a od 2008. klub vodi Miroslav Čičak. Dopredsjednik kluba je od njegova osnivanja trener Kristian Milavić. Tajnik kluba je Marko Marijanović, koji je jedno vrijeme

imao tri funkcije. Prije dvije godine, 2008., Marijanović je rasterećen obveza kad je Milavić postao trener, a Denis Jelen blagajnik.

Klub se počeo natjecati u Kreisligi 2006./07., kad je osvojio 3. mjesto u Vorrunde. Na žalost, takav plasman nije bio dovoljan za daljnji napredak. Klub je u drugoj sezoni svoga posto-

janja bio iznimno uspješan. Tada su prošli Vorrunde, Zwischenrunde i zapeli tek u Playoff-finalu gdje su s 2-0 poraženi od St. Georgena. Treća sezona je bila najlošija i najtužnija, ponajviše zbog nevjerojatnog broja ozljeda tako da je KK Croatia Freudenstadt te sezone nekoliko utakmica odigrao sa samo pet igrača.

ATRAKTIVNA POSUŠANKA U AUSTRIJI GRADI NOGOMETNU KARIJERU

Hercegovka Iva Landeka nogometna gastarbajterka

Uz svoja dva brata, ali i tri sestre, ova Hercegovka je još kao djevojčica naučila šutirati loptu, a već s 14 godina dobila je priliku da uđe u svijet "pravog" nogometa, koji joj je kasnije otvorio mnoga vrata

Minja Pejanović

'Laufen, kämpfen und aggressiv spielen' (trčati, boriti se i igrati agresivno)! Moto je to kojeg se drži mlada atrak-

tivna Posušanka Iva Landeka, nogometašica koja je igrarije s gumenom loptom iz područja obiteljske kuće u Posušju, dogurala do zavidne europske karijere u Austriji, te do dresa

najdraže joj reprezentacije – Hrvatske!

Uz svoja dva brata, ali i tri sestre, ova Hercegovka je još kao djevojčica naučila šutirati loptu, a već s 14 godina dobila je priliku da uđe u svijet "pravog" nogometa, koji joj je kasnije otvorio mnoga vrata. Počela je u splitskom ŽNK Marijanu, tada najboljem ženskom hrvatskom nogometnom klubu, a kasnije je obukla dres "najljućeg" rivala – ŽNK Dinamo – Maksimir! Tri godine dobrih igara u Hrvatskoj odvele su je u klub iz Klagenfurta (Austrija) St. Veit, sadašnji Kelag Kärnten čiji dres nosi i danas.

- Oduvijek sam znala da je lopta ono što će me veseliti u životu, govori nam 20-godišnja Posušanka, opisujući kako je zavoljela taj, uobičajeno je mišljenje, muški sport.

- Nogomet je još od malena bio nešto posebno za mene, nije bilo dana koji bi prošao a da lopta nije bila u mojim nogama. Zašto baš nogomet? Pa eto, nogomet me je okruživao, igrali su ga rođaci i prijatelji i uvijek je bio glavna tema o kojoj se raspravljalo. A i najčešća lopta koja je bila u podrumu je bila nogometna pa mislim da i nisam baš imala izbora, duhovito nam je ispričala vezna igračica Kärntena, koja je "zauzela" broj 8, koliko i njezina uža obitelj ima članova.

Sestre odustale od nogometa

U djetinjstvu, svakome od njezinih šestoro braće i sestara nogomet je bio omiljena igra. Braća su i danas u nogometu, ali od sestara samo je Iva ustrajala i izgradila karijeru. Njezine sestre su s prvim sim-

patijama zbog srama odbacile nogometne lopte i odlučile se za neke ženstvenije zabave. Predrasude o ženskom nogometu u našim patrijarhalnim krajevima jako slabo jenjavaju, no Ivi to, sve dok ima podršku njezinih najbližih, ne predstavlja nikakvu prepreku na putu k uspjehu.

- Obitelj je uvijek bila uz mene i ta podrška mi je najvažnija. Bez podrške obitelji, posebno moga oca Ferde, koji je znao koliko volim i koliko mi znači nogomet, nikad ne bih uspjela. Važni su mi isto tako i moji prijatelji i rodbina koji su me podržavali i koji su cijeniili ovo što radim. Bilo je naravno i onih kojima nije bilo jasno kako jedna cura može igrati nogomet, koji su podcjenjivali ženski nogomet i onih koji ga podcjenjuju i dan danas. No mislim da sam ustrajala u svojim ciljevima i sa sigurnošću mogu reći da mi je nogomet puno pomogao i da mi je otvorio mnoge putove u životu.

Jedan od njih je studij poslovne ekonomije u Klagenfurtu, koji Iva uz profesionalni nogomet uspješno pohađa.

- Istina, nogomet mi je omogućio ponajprije školovanje, a potom i studiranje. Omogućio mi je i život u inozemstvu i puno drugih stvari koje bez nogometnog angažmana ne bih imala priliku upoznati, a samim time ih ne bi ni znala cijiniti u životu, govori Iva.

Obitelj mi je najvažnija

Život u dijaspori san je mnogih mladih ljudi iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, poglavito Hrvata iz BiH, koji su svojoj državi teško ostvaru-

ju istinska prava. Ali, Ivinim venama teče hercegovska krv, pa tako kao nedostatak života u Austriji ističe udaljenost od obitelji, koja se najčešće okupi kada igra reprezentacija Hrvatske.

- Moji su uvijek među Vatternima kada igra Hrvatska. Ima nas osmero i svi zdušno bodrimo Hrvatsku. I ja sam uvijek dodatno motivirana kada znam da me moji gledaju s tribina kada nosim nacionalni dres. Ipak, njihova podrška mi je najvažnija u životu, pojašnjava mlada Posušanka, koja je za različite uzrasne kategorije hrvatske vrste odigrala više od 30 utakmica, a tek joj je 20 godina.

- Ne znate vi koliko u Hercegovini ima talentiranih cura koje znaju igrati nogomet i koje bi uz prave uvijete sigurno razvile velike karijere. U biti, ne samo u Hercegovini, čitav naš kraj je bogat talentima, ali problem je što se ne ulaže dovoljno u ženski nogomet, kazala je Iva.

Reakcije ljudi na spomen ženskog nogometa su, kaže Iva, dosta različite, ponajprije skeptične.

- Ne bih rekla da se situacija u BiH i Hrvatskoj razlikuje od ostalih zemalja u regiji. Po mojem mišljenju, općenito se ne ulaže dovoljno u ženski nogomet na našim područjima, nema ljudi koji bi napravili jedan korak naprijed što se tiče i samog ulaganja i ozbiljnosti u radu. Tako da je kod nas teško govoriti o ženskom nogometu kao sportu koji se shvaća ozbiljno, jer ni ljudi nisu upoznati s tom temom. U Austriji je, pak, druga priča. Više-manje ljudi normalno reaguju kada čuju čime se bavim.

Brojna obitelj Landeka je iz malog sela Rastovača kraj Posušja. Ivini roditelji su Ferdo i Marija, a dva brata Domagoj i Tomislav najviše su krivi što je zavoljela loptu. Iva ima i četiri sestre, Luciju, Jelenu, Katarinu i Josipu.

Zašto baš nogomet? Pa, najčešća lopta koja je bila u podrumu naše kuća u Posušju je bila nogometna pa mislim da i nisam baš imala izbora, duhovito nam je ispričala vezna igračica Kärntena

Nogomet mi je omogućio ponajprije školovanje, a potom i studiranje. Omogućio mi je i život u inozemstvu i puno drugih stvari koje bez nogometnog angažmana ne bih imala priliku upoznati

Požalila se Iva kako Hercegovina nema nijedan ženski nogometni klub.

- Žao mi je što kod nas doma nema nijedan ženski klub jer stvarno ima puno talentiranih cura. Što se tiče Hrvatske, reprezentacija je uistinu skup vrhunskih profesionalaca,

Trenutačno, Iva se s Kärntenom bori za naslov prvaka Austrije, a gdje se vidi u budućnosti?

- Ne volim planirati na daleko, jer mi se u tom slučaju redovito sve naopako okrene. Ono što bih voljela sigurno je to da još nešto postignem u nogometu, a nakon toga se treba okrenuti drugim vrijednostima u životu, pa ako Bog da i to, da tada radim u struci.

Ponosna na hrvatski dres

Mlada Posušanka ponosna je na hrvatski dres koji srčano nosi.

- Kakav je osjećaj igrati za Hrvatsku? Teško mi je opisati. Za mene su to trenuci koje si samo mogu poželjeti. Posebno sada kad igram u inozemstvu, pa i nema tog osjećaja da se boriš za nešto svoje, jer se ipak osjećaš kao stranac i ne pruža ti to toliko zadovoljstvo kao ono kada obučeš dres hrvatske reprezentacije. Tada znam da igram za nekoga, da predstavljam jedan veliki na-

rod i da branim boje svoje najdraže države. Nositi dres hrvatske reprezentacije za mene je uvijek bio veliki san, koji je uz mnogo truda, rada, odricanja i zalaganja uspio ostvariti i ponosna sam što igram baš za Hrvatsku a ne za neku drugu zemlju.

Na pragu povijesnog uspjeha

Iva je s Kärntenom na pragu povijesnog uspjeha.

- Iako je liga jako teška i ima dosta kvalitetnih klubova uspjeli smo napraviti dobre rezultate. Trenutačno smo 2. na ljestvici u Bundesligi, i ako uspijemo zadržati ovu poziciju to

će biti najveći uspjeh za ovaj klub. Glavni razlozi moga dolaska i ostanka u ovom klubu su velike ambicije i želja za uspjehom koji klub želi postići. Najviše zasluga pripada treneru Hansu Grössu, koji je i sam bio veliki profesionalac i koji je igrao puno godina na internacionalnom nivou za Rapid Wien, kaže Iva.

Pomolim se Bogu prije izlaska na teren

Brojni sportaši pred utakmice prakticiraju različite

rituale za sreću, no Iva nam kaže da ona nije jedna od njih te da se pred svaki izlazak na teren pomoli Bogu, a svojim najvećim uspjehom smatra životni put koji je sama odabrala i na kojemu je prati sreća.

- Uvijek se pomolim Bogu prije izlaska na teren. Najvažnije je da sam živa i zdrava, a sve ostalo će potom doći, poručila je Iva.

Ahilovih peta imam dosta

Na upit koji su joj najjači aduti na terenu, nogometašica skromno odgovara da je to nešto o čemu voli pustiti druge da govore, ali nedostatke

u svojoj igri hrabro je nazvala brojnim.

- O svojim adutima ne volim govoriti, to biste trebali druge pitati, ali volim imati loptu u nogama, tada sam na svome. Ahilovih peta imam dosta, ali nastojim ih popraviti i trudim se da ih svakim treningom ostaje sve manje. Mislim da bih trebala raditi više na igri bez lopte i igrati agresivniji nogomet. Austrijanci nisu veliki tehničari pa zahtijevaju drukčiji način igre, kod njih nema nogometa bez, kako oni kažu 'laufen, kämpfen und aggressiv spielen' (Trčati, boriti se i igrati agresivno), kaže Iva.

Plašila sam se neuspjeha

Iva se osvrnula na svoje početke rekavši kako je mnogo zahvalna prijateljima koje je upoznala u tim danima i koji su joj pomogli da se uklopi u sredinu.

- Sad kad se sjetim prvih treninga i utakmica malo mi je i smiješno jer znam koliko su mi važnost predstavljale utakmice, s kolikim sam strahom dolazila na treninge, jer mi nije bilo svejedno hoću li i ja uspjeti napraviti sve ono što druge cure rade. Ipak sam imala 14 godina pa je to za mene bila jedna velika stvar.

ŠVICARSKA

MARINA BOŽIĆ VEĆ DRUGU GODINU ZA REDOM
PROGLAŠENA JE NAJSPORTAŠICOM ISELJENIŠTVA

Marini je najveća želja nastupiti za Hrvatsku

Marko Božić

Najbolja karatašica u Švicarskoj Marina Božić, rođena je 1994. godine u mjestu Brig-Glis u kantonu Wallis, izuzetno je ponosna na svoje hrvatske korijene, rodni kraj svojih roditelja i to uvijek rado ističe. Samo tri mjeseca nakon osmog rođendana upoznala je karate, sport koji ju je osvojio u startu. „Bila je to ljubav na prvi pogled“ - kaže Marina. Učlanila se u karate klub Gampel i započela s intenzivnim treninzima. - Marina je izuzetno talentirana i bit će uspješan sportaš - rekao je trener roditeljima već nakon prvog treninga.

Sest mjeseci kasnije prvi put je nastupila na turniru i popela se na pobjedničko postolje, što je značilo još više rada, zalaganja i treniranja. Od tada nastupa na raznim turnirima diljem Švicarske i drugim gradovima Europe u dvije discipline Kata i Kumite (borba). Po osvojenoj prvoj medalji uslijedio je i nastup na Švicarskom nacionalnom turniru u Wetingenu gdje pobjeđuje u disciplini Kumite (borba) i po prvi put sebi i klubu

osvoja zlato u borbama.

Svaki sljedeći turnir Marina je nestrpljivo očekivala, a pobjede i pobjednička postolja su se redala jedno za drugim, bivala je sve bolja i bolja. Poslije dvije godine provedene u Gampelu primorana je promijeniti klub i sredinu u kojoj je trenirala i prelazi u KK Kofukan Brig gdje i danas trenira. Ovaj potez pokazao se kao pun pogodak jer od toga trenutka Marinina sportska karijera ide isključivo uzlaznom putanjom. Redaju se pobjede kako na nacionalnim tako i na međunarodnim turnirima, ubrzo postaje jedna od najboljih predstavnica svog novog kluba i jedna od najboljih mladih karatašica u Švicarskoj. Na Grand prix Slo-

venije u Žalecu proglašena je najboljom karatašicom turnira, a u Švicarskoj 2005. godine po prvi put nagrađena je pokalom Henri Jordan u svojoj kategoriji. Ovu prestižnu nagradu osvajala je tri puta. 2006. godine postaje prvakinja Švicarske, a isti uspjeh ponovila je i 2007. godine kao i 2009. godine. Te iste godine titulu prvakinje u borbama pridodala je i titulu viceprvakinje u Katama. Uspješni nastupi na turnirima su se nastavili, turniri na kojima nije stala na pobjedničko postolje prava su rijetkost, stoga ne čudi veliki broj pobjedničkih postolja koja izgledaju ovako: 2006. godine, 17 puta, 2007. godine, 18 puta, 2008. godine, 17 puta i 2009. godine čak

20 puta, u sedam godina skupila je kolekciju od 20 pokala, 40 zlatnih 19 srebrenih i 33 brončane medalje. Pobjednička postolja i medalje osvajala je u sedam država: Hrvatskoj, Austriji, Sloveniji, Italiji, Njemačkoj, Švicarskoj i Luksemburgu. Uz titulu trostruke prvakinje Švicarske najznačajnija su prva mjesta na Champions cupu i Cupu Njemačke i Grand prix Slovenije, drugo mjesto na cupu Sardinije i trće mjesto sa Zlatne lige u Monci.

Odlični rezultati nisu prošli neprimijećeno pa je 2007. godine pozvana u Švicarsku nacionalnu selekciju, čije je član i danas. Najveća želja je bila i ostala nastup za Hrvatsku, tako je početkom

prošle godine napokon ostvaren kontakt sa hrvatskom selekcijom i mogućnost nastupa za Hrvatsku. No, zbog velike udaljenosti i nemogućnosti dolaska na pripreme zbog školskih obaveza, zasada je nemoguće ostvariti.

Ipak, njeni rezultati nisu ostali neprimijećeni kod Hrvata koji žive u iseljeništvu pa su 2008. godine čitatelji Večernjeg lista Marinu nagrađili Večernjakovom Domovnicom u kategoriji sportaša amatera, a istom nagradom nagrađena je i ove godine od strane stručnog ocjenjivačkog žirija. Nažalost, samo nekoliko dana prije dodijele Večernjakove Domovnice saznali smo za tešku povredu zgloba desne noge, zbog koje Marina mora na operaciju i dugu rehabilitaciju te je nekoliko narednih mjeseci sigurno neće moći gledati na borilištu. No, poznavajući Marinu sigurni smo da će se oporaviti i ponovo početi nizati sjajne rezultate, a to joj od srca želimo.

Premda ima precizne i jake udarce u borilačkom sportu, oni koji je poznaju reći će da je Marina nježna i draga cura i nimalo „opasna“.

Mate Bulić u Filderstadtu

Popularni pjevač iz Frankfurta, Mate Bulić i Ka Band svojim su nastupom razveselili mlade na Večeri hrvatske glazbe i folkloru u Filderstadtu. Na koncertu u organizaciji folklornog društva Ruža iz Filderstadta nastupile su i folklorne skupine s koreografijom pjesama i plesova iz raznih krajeva Lijepe naše. (zd)

U Odri preminuo fr. Josip Mrkonjić

U utorak, 20. travnja 2010. u Domu za starije osobe u Odri pokraj Zagreba, u 78. godini života, 54. redovništva i 49. godini svećeništva, posle duge i teške bolesti preminuo je fr. Josip Mrkonjić, član Hrvatske dominikanske provincije Navještenja Blažene Djevice Marije. Dominikanac Fr. Josip Mrkonjić bio je i dugogodišnji voditelj Hrvatske katoličke misije u Hamburgu. Krajem siječnja 2000. godine za vrijeme blagoslova obitelji u HKM Hamburg imao je moždani udar i oduzeta mu je lijeva strana tijela, 7. kolovoza 2000. razriješen je dužnosti voditelja HKM Hamburg, a 31. kolovoza 2000. asigniran je u samostan Kraljice sv. Krunice u Zagrebu.

Fr. Josip Mrkonjić, rođen je 17. ožujka 1932. u Breškama pokraj Tuzle. Prve zavjete položio je 9. rujna 1956., a za svećenika je zaređen 30. srpnja 1961. u Belgiji. Osnovnu školu pohađao je u rodnim Breškama, a gimnaziju u Bolu na Braču. Filozofsko-teološki studij započeo je u Dubrovniku, nastavio u Zagrebu i u Belgiji gdje je stekao lektorat iz teologije i licencijat iz društvenih i političkih znanosti. U Rimu postiže doktorat iz sociologije.

ĐANIĆ

Pogrebne usluge
i prijevoz umrlih osoba

Cijena za BiH i Hrvatsku
do 2500 km: komplet aranžman
sa pogrebnom opremom
1700€ ili po dogovoru

SATNICA ĐAKOVAČKA
Tel/fax.: 00385(0)31-852-384; Mob.: 098-1833-686 od 0-24 h
NJEMAČKA:
Tel.: 07331-69589 - poslije 16 sati

VI. Mirko Đanić

Ulica sv. Roka 12
HR-31421 Satnica Đakovačka

Bestattungen Šarić

Internationale Überführungen und Bestattungen
Mitglied im Bestatterverband

MITGLIED IM
DEUTSCHEN
BESTATTERVERBAND

Team mit fachgeprüften
Bestatter und
Bestattermeister
30 Jahre Erfahrung in
Deutschland

MEĐUNARODNO POGREBNO PODUZEĆE

KOMPLETNE POGREBNE USLUGE NA PODRUČJU CIJELE EUROPE
NUDIMO: PRIJEVOZ PUTNIKA I OŽALOŠČENE RODBINE, TAXI,
PRIJEVOZ BOLESNIKA, IZNAJMLJIVANJE VOZILA

Njemačka (Reutlingen)
Stolzstrasse 15,
D-72762 Reutlingen
Tel.: 07121-32 02 62
Fax: 07121-33 78 89
Mobil: 0172-73 73 412

Stuttgart
Tel.: 0711-48 90 73 01

Frankfurt
Tel.: 069-40 56 26 62

München
Tel.: 089-62 14 69 40

Berlin
Tel.: 030-45 02 00 88

Švicarska (Zürich):
Tel.: +41 (0) 76 4 52 29 21

Austrija (Wien):
Tel.: +43 (0) 6 64 58 91 436

Hrvatska
Concordia Zagreb
Tel.: +385 (0) 1 286 45 78
Mobil: +385(0) 98 23 37 32

Trogir
Tel.: +385 (0) 21 88 71 77
Mobil: +385 (0) 98 23 37 32

Kontakt 24 h
0172-73 73 412

ILIJA ŠARIĆ BESTATTUNGEN – SIGURNO – BRZO – POVOLJNO
www.bestattungen-saric.de • saric@bestattungen-saric.de

BUKAL

POGREBNA FIRMA

089/ 48 00 47 65
0173/ 566 43 10

Sedanstr.30
81667 München

www.bukal.de

Ante Lerota Internationale Bestattung/Transport
Međunarodni prijevoz umrlih

ALBT

Ante Lerota

Theodor-Storm-Str. 15
71642 Ludwigsburg
Tel.: 071 41/ 92 62 79
Mobil: 0151/11 65 92 13
www.albt.de

brzo kvalitetno povoljne cijene 24 sata

Dražen Zečić jedan je od najboljih pjevača zabavne glazbe, tvorac je brojnih hitova, dobitnik brojnih diskografskih nagrada i priznanja, a nedavno je objavio i svoj novi, petnaesti o redu studijski album «U čast svim dobrim ljudima». Odličnim koncertom u Zadru, u dvorani Višnjik započeo je koncertnu turneju na kojoj promovira novi nosač zvuka. O samoj turneji, ali i nekim svojim razmišljanjima rekao nam je u ovom intervjuu.

Klaudija Čular croatia records

Niz koncerata pod nazivom «U čast svim dobrim ljudima» odlučili ste započeti u Zadru. Zadar je slučajni ili namjerni odabir?

Sve u životu što se događa, događa se i slučajno i namjerno. Slučajno je da vam netko ukaže poštovanje i pozove vas u svoj grad na koncert, a namjerno je da ja prihvatim rizik i odem u grad u čijoj blizini sam u raznim mjestima i na otocima napravio bezbroj fešta i uspješnih nastupa. Interesantno je da nisam imao veći samostalni koncert u Zadru. Vjerojatno su okolnosti bile takve pa sam turneju uvijek započinjao u nekim drugim gradovima, ali eto konačno je došao red i na Zadar u kojem imam puno prijatelja. Ako će turneja biti uspješna kao i koncert u Višnjiku nitko sretniji od mene.

U toj turneji do kraja 2009. g su obuhvaćeni mnogi gradovi, ali interesantno je da nisu Zagreb i Split koji se nekako nameću kao neizostavni. Kad možemo očekivati koncerte u tim gradovima?

U recesiji i u općoj euforiji panike od svinjske gripe bez sponzora i političkih struja, oslanjajući se samo na ogromnu ljubav moje publike, Split ću raditi slijedeće godine za Valentinovo. Već nekoliko puta sam upravo na taj datum radio koncert u Splitu i ima neke simbolike u tome. Svojim sugrađanima vraćam na neki način svu njihovu bezgraničnu ljubav. Na prošloj turneji «Oprostite svijete» sam ga izostavio dok sam u Zagrebu imao odličan koncert u Ciboni koji je zabilježen i na nosaču zvuka. Zagreb će sigurno ući i u ovu turneju, ali upravo sam htio napraviti mali odmak od tog koncerta.

Rekli ste već da ste novi album namjerno nazvali «U čast svim dobrim lju-

dima» kao svojevrsnu zahvalu?

Da. To je istina, jer sve što imam i što jesam, bez pretjerane medijske pažnje, bez stvaranja instant proizvoda, bez trendovskog dodvoravanja, obični „mali“ ljudi koji i čine ovu državu, stvorili su moje ime i zato im zahvaljujem. Ti ljudi su oni koji kupuju moje albume i kojima mogu zahvaliti na svim platinastim priznanjima koje mi je dodijelila Croatia Records. Kad toliko ljudi kupi vaš CD onda ste sigurni da će doći i na koncert, a ja od toga živim.

Vi ste inače jedan od rijetkih koji ne ističe samo svoje zasluge u karijeri već i svoje suradnike koju su Vam u tome pomogli?

Obično se kaže da je važno imati dobru pjesmu. I slažem se u tome, ali da bi moja pjesma doprla do publike, da bi svoje ideje sproveo u djelo, na tome radi team ljudi i svatko od njih je u svom dijelu poslao je vrhunski profesionalac. Od studijskih glazbenika, aranžera, pratećeg benda i menagera.

Spomenuli ste da niste jedan od instant proizvoda i Vaš uspjeh se nije dogodio preko noći. Na njega ste ipak čekali neko vrijeme. Kako ste se osjećali kad ste objavili odlične albume poput «Boem u duši», a mediji nisu bili zainteresirani za Vas?

Nisam se puno obazirao jer sam znao da su oni koji su meni najvrjedniji prepoznali moj rad, a to je moja publika. Novine vas mogu pohvaliti i naravno da je i to u mom poslu bitno, ali je još bitnije da me se čuje.

Jeste li ikad posumnjali u sebe i svoj rad?

Ja nikada ne sumnjam u svoj rad jer dajem maksimum i u tekstove unosim i srce i dušu, a hoću li ubirati plodove toga, na to utječu druge stvari. Imam sreće da je moja publika kojoj i jesu namijenjene sve pjesme ona

Album "U čast svim dobrim ljudima" zahvala je mojoj publici

Dražen Zečić

koja mi nikad nije dala prostora da sumnjam u sebe.

Možete li opisati osjećaj kad ste primili u ruke Vaš prvi album «Zagrlj me noćas jače»?

Kad sam ponudio taj album diskografskoj kući Suzy potajno sam se nadao da će im se svidjeti. Sam sam ga financirao i kad su mi javili da ide u proizvodnju bio sam sretan i nisam mogao vjerovati, a kad sam dobio prvi primjerak u ruke jednostavno sam mislio da je to nekakav lijepi san iz kojeg ću se uskoro probuditi. Ustvari, teško je opisati riječima taj osjećaj.

S pjesmom Ima li nade za Vas dogodio se prvi veliki uspjeh. Otvorila su Vam

se sva vrata. U kojoj je mjeri ta pjesma promijenila Vaš život?

U tehničkom i financijskom smislu vratila mi je uloženo, a u životnom smislu sam izgubio mir, zdravlje, po nekim dijelovima duhovnost, te me stavilo u stalnu kušnju i borbu između dobra i zla. 220 dana sam bio na putu, 60 u studiju, realnost mi je postala neki totalno drugi svijet. Trudio sam se, a i danas se trudim ostati svoj jer sve to se već sutra može promijeniti.

Jel' Vam žao što za nju niste dobili Porin u kategoriji hita godine?

Nije mi žao. To su diskografske nagrade ljudi koji imaju svoj stav, a to je da

sve ono što drugi rade i nije slično njihovom, nije ni dobro. To je stvar vlastitog ega i na tome treba proraditi i nema veze s glazbom. Ipak, hvala mom kolegi Giulianu koji je na pozornici rekao da je taj Porin trebao pripasti meni. Za album «Nitko nema dva života» sam dobio Porin u kategoriji najboljeg albuma zabavne glazbe.

Smatrate li taj period vrhunca svoje karijere ili on tek treba doći?

Ne znam što je vrhunac po mjerilima drugih, ali za mene je bio kada sam prvu ploču primio u ruke. S druge strane uvijek se iznenađim sve većim brojem ljudi na koncertima i sve boljkom

prodajom albuma tako da ću znati što je vrhunac moje karijere tek kad moj glazbeni put prestane.

Smatrate li da popularnost ima neki svoj vijek?

Da. Već ujutro svi oni koji vole moje pjesme mogu me i zamrziti. Ja sam javna osoba i podliježem sudu javnosti, bio kriv ili ne.

Svojevremeno ste izjavili da je vaš uzor Mišo Kovač za kojeg ste u početku i pisali pjesme. Zbog čega? Njegove karizme, interpretacije....

Da. Zbog pjesama i njegove karizme. Kad sam bio mlađi uvijek sam se divio tome kako na njegovim koncertima svi ljudi pjevaju jer takvu sinergiju nisam baš viđao na svakom koncertu. Osim toga vječno ću mu biti zahvalan što je '88 pristao otpjevati moju prvu pjesmu.

Nakon što ste odlučili uzeti mikrofon u svoje ruke jeste li imali potrebu i dalje pisati pjesme za druge izvođače jer i ta Vaša karijera kao tekstopisca je bila itekako uspješna?

Da. I danas sa ljubavlju i zadovoljstvom radim (pišem) za svoje prijatelje, Matu Bulića, Zdravka Škendera, Dalibora Bruna i druge.

Uvijek se rado odazivate na humanitarne koncerte iako ih danas smatraju netransparentnim, a često i ste i sami inicijator nekih. Što Vi mislite, dolazi li novac u prave ruke?

Ne odazivam se rado, tužno je kada nekome treba pomoć, a još je tužnije kad to netko radi zbog osobne promidžbe, jer smo mi pjevači često kolateralne žrtve. Zato je moj princip danas bliži metodi, uplatim direktno kad vidim o kojem je slučaju riječ i šutim o tome. A svatko od nas će morati kad tad položiti račune pred Bogom.

Brojni koncerti, gostovanja, općenito sve što nosi život jednog popularnog izvođača ipak ostavi traga na čovjeku pa je nažalost tako bilo i s Vama. Jeste li osoba koja će unatoč upozorenjima nastaviti živjeti punim plućima ili ste ipak disciplinirani?

Nisam discipliniran i izgleda da su neke stvari jače od mene. Kad napišem pjesmu nisam je u stanju pospremiti u ladicu nego

je želim čim prije otpjevati publici. Sto puta si kažem kako mi je zdravlje važnije, ali izgleda da je srce jače od razuma. Osim toga moram misliti i na svoj bend i još neke bitne ljude oko mene jer su naši prihodi upravo koncerti.

Svi uspješni ljudi svjesni su da bez podrške obitelji njihov uspjeh ne bi bio velik pa tako i Vi. Međutim interesantno je da ste Vi privatnost svoje obitelji uspjeli sačuvati od javnosti. Kako Vam je to pošlo za rukom?

Pošlo je mojoj supruzi, koja me zamolila da joj ne narušavam privatnost, jer me ona voljela kad me drugi nisu ni poznavali i voljet će me kad me svi drugi napuste. Jer ako nešto počne po zlu, isključivi krivac bit ću ja, a nije pošteno da još pati i obitelj.

Isto tako jedan ste od onih apolitičnih izvođača. Ne pjevate za nečiju stranku niti ste u nekoj od kampanja?

Ja znam otpjevati za ljude koji su mi prijatelji ne smatram da sam se time i opredijelio za nekoga i za nečije stavove. Bitno mi je da znam svoj stav. Svatko radi ono što misli da je ispravno, a moja ljubav prema domovini je iznad politike.

Što je za Vas mjerilo uspjeha? Broj osvojenih nagrada, puni koncerti ili to da se o vama stalno piše u novinama?

Ja živim isključivo od prodanih CD-a i od koncerta gdje ljude zadovoljim ili ne, što znači ili se vratim na mjesto na kojem sam pjevao ili ne, a ja se već 20 godina vraćam. Publika mi je na prvom mjestu. Nagrade u smislu priznanja za prodane albume su mi drage, bio bih lažno skroman da kažem da nisu, ali iza njih opet stoji publika. Mislim da sam time sve rekao.

Što Vas najviše veseli u Vašem poslu?

Kad ljude za vrijeme koncerta napunim pozitivnom energijom. Kad vidim da me slušaju sve generacije, a najviše mlade ljude.

Jeste li ikad razmišljali o tome do kad se želite baviti glazbom? Može li glazbenik ikad otići u mirovinu?

Tijelo već odavno želi mirovinu, ali duša ne može bez pjesme.

Party 46

FRANKFURT
Fotograf: Rudi Katuša

Hrvatski Glas Berlin

dogadaji, vijesti, najave,
aktivnosti Hrvata u Berlinu...

Čitajte novi berlinski portal:
www.hrvatskiglas-berlin.com

HEBERLING
UND KELLER
RECHTSANWÄLTE

Rechtsanwalt Dr. Daniel Knok
-Hrvatsko / Njemačko pravo-

Tel. 0421 - 160 545
Fax. 0421 - 160 5466
eMail: knok@heberling-keller.de
www.heberling-keller.de

Heberling & Keller
Außer der Schleifmühle 65
28203 Bremen

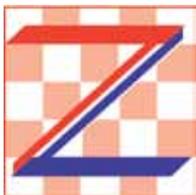
New Art Produktion
For your Moments
 Foto & Video
 Hochzeiten Familienfeiern Events and more...
 Tel.: 0175 / 5867833
 DDP FRANKFURT

Stephan Katić
 Gerichtlich beeidigter
Diplom-Übersetzer
Sudski tumač
 Kroatisch - Deutsch - Englisch
 Dostava ovjerenih prijevoda e-mailom i poštom u roku od 2 dana
 tel 030 - 45 30 18 03 mobil 0176 29 11 84 62
 Amsterdamer Straße 6, 13347 Berlin
 info@stephan-katic.de www.stephan-katic.de

SEIT ÜBER 20 JAHREN

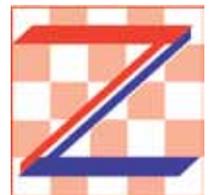

BAUEN AUF VERTRAUEN

A. ZOVKO GmbH & Co. KG

Bauunternehmung, Straßenbau
Pflasterbau, Natursteinarbeiten, Erdarbeiten

Carl-Zeiss-Straße 20 · 74078 Heilbronn
Fax 0 70 66/96 99 99 · **Tel. 0 70 66/96 99-0**
www.zovko-bau.com

